1969-70-ம்

ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை

நிதி அமைச்சர்

மாண்புமிகு

திரு கே. ஏ. மதியழகன்

அவர்கள் ஆற்றிய உரை

1969-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1-ம் நாள்

தமிழ் நாட்டு நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள், 1969-70-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சட்டமன்றப் பேரவை முன்வைத்து 1969-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1-ம் நாளன்று ஆற்றும் உரை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

தமிழ் நாடு அரசின் 1969–70-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை இப் பேரவையின் கண் வைக்க நான் முன்வந்துள்ளேன். இத்துடன் 1968–69-ம் ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடுகளும், 1967–68-ம் ஆண்டிற்கான கணக்குகளும் மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

2. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளைப்போல் இவ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இவ்வாண்டும் இப் பேரவை முன் வைக்க, அரசியல் வாழ்வில் எனது அரிய வழிகாட்டியாக விளங்கிய அறிவுச் செம்மல் அண்ணா அவர்கள் ஊன் உடலோடு இல்லையே என்பதை எண்ணும்போது என் உள்ளம் தாங்கொணாத் தனித்துயரில் ஆழ்ந்து வருந்துகிறது. அவர் நல்லுடலோடு நிதிப் பொறுப்பினைத் திறம்படத் தாங்கிய காலையிலேயே, இவ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் சிறப்பான பகுதிகளுக்கு நல் லுருவம் ஒன்றை நல்கியிருந்தார். நிதி நிலை அறிக்கை போன்ற கவர்ச்சியற்ற ஓர் ஆவணமும் அவர் கைவண்ணத்தால் எழில் வண்ணம் பெற்றது. நாட்டின் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களுக்கு, ஆர்வமும் ஆக்க உணர்வும்

இழைந்தோடும் ஊக்கத்தோடு குடிமக்கள் பேராதரவு நல்கும் வண்ணம் அவருடைய வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கை வன்மையும் கூர்மையும் வாய்ந்ததாய் வீறு கொண்டு விளங்கியது. இம்மாநிலத்தின் நிதிப் பொறுப் பினை அவர் ஏற்ற காலையில், கடந்த காலம் காணு வகையில் நாட்டின் பொருளாதார நிலை, இடர்ப்பாடு களினால் சூழப்பட்டு இருள் மண்டிக் கிடந்தது. இந்தியக் கூட்டாட்சியின் அமைப்பு முறை, அவருடைய செயல் களுக்கு ஒரு வரம்பு கட்டும் வகையிலே நிலவி நின்ற போதிலும் அவ்வரையறையின் விளிம்பிற்குட்பட்டு இம் மாமன்றத்தின் முன்பு வைக்கப்பட்ட அவரது இரு வரவு-செலவுத் திட்டங்களும், நமது பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கும் திட்டங்களுக்கும் புதியதோர் வடிவத்தையும் புதுத் திருப்பத்தையும் கொடுத்தன. கடுமை நிறைந்த அவ்விரு ஆண்டுகளில் அவர் சாதித்த பணிகளை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, சூழ்நிலைகள் மேலும் ஆதரவாக இருந்து, தண்டமிழ் நாட்டுப் பெருமக்களுக்கு அவர் சிறிது காலம் தொடர்ந்து தொண்டாற்றுவதற் குரிய ஒரு வாய்ப்பும் அளிக்கப்பட்டிருந்தால், இம் மாநிலம் எத்தனை பெருஞ் சாதனைகளைக் கண்டிருக்கும் என்பதற்கு அவை விடிவெள்ளியாய் மிளிர்கின்றன. அவருடைய மறைவிற்குப் பிறகு எங்களிடம் உள்ள வளம்-வலிமை-ஆற்றல் அனைத்தையும் ஒருங்கு திரட்டி அம் மாவீரனின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி அவரால் சாற்றப்பட்ட கொள்கைகளை இயன்ற அளவு நிறைவேற்ற முயல்வோம் என்பதை இம் மன்றத்தினருக்கும் அதன் வாயிலாகத் தமிழக வரைப்பின்கண் வாழும் பெருமக்க ளுக்கும் உறுதியளிக்கின்றேன்.

அண்ணாவின் தலைமையில் முன்னேற்றம்.

3. தமிழகத்தின் நீண்ட பெரும் வரலாற்றிலே அவர் பொறுப்பேற்று நிர்வகித்த காலம் மிகக் குறுகியதாக இருப்பினும், நம் அனைவரின் நினைவை விட்டு நீங்காத பசுமை நிறைந்த ஒரு படலக் காட்சியாக அது என்றும் நிலைத்து நிற்கும். ஆட்சியின் பிற துறைகளில் அவர் காட்டிய வளர்ச்சிகள் ஒரு புறமிருக்க, நிதி, திட்டம்

ஆகிய இரு துறைகளை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால், அவரது சாதனை நம்மை இறும்பூதடையச் செய்கிறது. இம்மாநில நிதி நிலைமையின் உறுதித் தன்மைக்கு ஒரு சிறிதும் ஊறு விளைவிக்காமல், வளர்ச்சிப் பணிகளின் விரைவுப் போக்கினைப் பேணி வருவதற்கு அண்ணா எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள், பொருளாதார வல்லுநர்களின் சிறப்பான பாராட்டுதல்களைப் பெறுதற்கு உரியன. இந்திய நாடு முழுவதிலும் கடந்த ஆண்டுகளில் வளர்ச்சிப் பணிகளின் விரைவோட்டம் சிறிதும் தளராமல் காத்துவந்த இரண்டு அல்லது மூன்று மாநிலங்களில் நம் தமிழ் நாடும் ஒன்ருகும். இவ்வகைச் சிறப்பான பாங்கு பெற்ற ஏனைய மாநிலங்கள் தமிழ் நாட்டை விட நிதி வகையில் வளமுடையவை என்பதை நாம் அறியும் போது, அவர் ஆற்றிய சாதனையின் அருமைகள் நனி மிகச் சிறந்தவை என்பதை எளிதில் உணரலாம். கடந்த இரு ஆண்டுகளில் ஏற்கெனவே பெருமளவில் வளர்ச்சியடைந்திருந்த திட்டங்களின்மீதே அவர் நாட்டம் முழுவதையும் செலுத்த வேண்டியிருந்ததென்பதையும், அதனுல் ஆண்டுத் திட்டத்தின் வரம்பிற்குள் புது முயற்சிகளில் பெருமளவில் ஈடுபட இயலாது என்பதையும் நாம் அனைவரும் நன்கறிவோம். எனினும், தனக்கே உரிய திறனேடு, திட்ட முறை வைப்புகளை நுண்மாண் நுழைபுலனேடு மாற்றியமைத்து, சில வளர்ச்சித் துறைகளில் அவர் புதிய குறிக்கோள் அளவுகளைக் கண்டார். அவர் புத்துருவம் கொடுக்க முனைந்த மாநில அரசின் ஒரு சில துறைகளை இவண் எடுத்துக் காட்டுவது சாலவும் அமைவுடைத்தாகும் என எண்ணுகிறேன். நமது மாநிலத் திட்டங்களில் கிராமப் புற மின் வசதியின் சிறப்பியல்புகளை நீண்ட காலமாக அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும், நமது வேளாண்மைப் பொருளாதாரம், இணங்கிய முறையில் வளர்ச்சியடைவதற்கு இறைவைப் பாசனமே உறுதியான அடிப்படை என்கிற ஆன்ற கருத்தில் மின்சாரத் திட்டங்களின் விரைவை மேலும் பெருக்க அவர் முயன்ருர். கடந்த இரு ஆண்டுகளில் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்ட விசையேற்றங்கள் 1,00,000-க்கு மேற்பட்ட எண்ணிக்கையில்

உள்ளன. மலி பயிர் விளைச்சல் (Multiple cropping), மிகு பயன் தரும் விதை ரகங்களைப் பயிரிடுதல் போன்ற திட்டங்களுக்கும் அவர் புதிய முறையில் ஊக்க மளித்தார். கடந்த இரு ஆண்டுகளில் பருவ மழை பொய்க்காமல் வானம் வளம் சுரந்திருப்பின், இத் துறைகளில் அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் விளைவுகள் மேலும் சிறப்புற அமைந்திருக்கும். வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு, நிறுவனக் கடனுதவி எவ்வளவு நலம் பயக்கக்கூடியது என்பதையும் அண்ணு நன்கு உணர்ந்திருந்தார். அரசுக் கடனுதவிக்கு மாருக, நிறுவனக் கடனுதவி பெறவேண்டிய இன்றியமையா நிலையை உழவர் பெரு மக்களும் வேளாண்மைத் துறை வல்லுநரும் உணரவேண்டுமென்று அவர் வலியுறுத்திக் கூறினுர். தொடக்கத்தில் இப்புதிய கொள்கையின் வெற்றியைக் குறித்து உண்மையான ஐயுறவு கொண்ட வர்களும், அவர் தொடங்கிவைத்த இக்கொள்கையின் திறன் பற்றி இதற்குள் முழு நம்பிக்கை பெற்றிருப்பார் கள். நமது மாநிலத்திலுள்ள நில அடைமான வங்கிகள் இத்துறையில் நடப்பாண்டில் ஆற்றியுள்ள பெருஞ் சாதனை, நான்காம் திட்டத்தில் தீட்டியுள்ளவாறு 70 முதல் 90 கோடி ரூபாய் அளவிலான வேலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற அவற்ருல் இயலுமென்கிற நம்பிக்கையை நமக்கு அளிக்கிறது. கடந்த பத்தாண்டுகளில் நில அடைமான வங்கிகள் வழங்கிவந்த கடன்கள் ஆண்டொன்றுக்குச் சராசரி 3 கோடி ரூபாய் அளவில் மட்டுமே நின்றுள்ளது என்பதை நினைவு கூரும்போது, நடப்பு ஆண்டின் தொடக்கத்தில் தொடங்கப்பட்ட நிறுவனக் கடன் திட்டம், சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு திட்டமாக முற்றிலும் பாராட்டப்படும் என்று எண்ணுகிறேன்.

4. மறைந்த முதலமைச்சர் திட்ட நிறைவேற்றத்தைத் திறம்பட உறுதிப்படுத்தியதுடன், திட்டத்திற்குப் புறம்பேயுள்ள இன்றியமையாத பொறுப்புக்களுக்கு வகை செய்ய வேண்டிய தேவையையும் கருத்தில் கொண்டிருந்தார். குறிப்பாக, நமக்குக் கிட்டும் நிதி வசதிகளுக்கேற்ப அரசுப் பணியாளர்களின் ஊழிய நிலையினை மேம்பாடு செய்ய உறுதியளிக்க

வேண்டிய தேவையை அவர் உணர்ந்திருந்தார். மத்திய அரசுப் பணியாளர்களுக்குப் பொருந்தும் அகவிலைப்படி வீதங்களைத் தொடர்ந்து சம நிலையில் பேணி வரப்படுவதற்காக, அகவிலைப் படியை அடுத்தடுத்து உயர்த்தி வந்தது போக, சென்னை, மதுரை மாநகரங்களிலும் அவற்றின் சுற்றுப்புறங்களிலும் உள்ள பணியாளர்கள் ஏறக்குறைய ஐந்தாண்டுகளாக வற்புறுத்தி வந்த நகர ஈட்டுப்படியை அவர்களுக்கு வழங்கவும் அவர் ஒப்பளிப்பு வழங்கினார். பணியாளர்கள் தங்களுடைய விடுப்பு உரிமைகளை ரொக்கத் தொகையாக மாற்றிக்கொள்ளுவதற்கு, இப்போது அளித்துள்ள வாய்ப்புநலனும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நிலைச் சம்பளத்திற்கும் தற்காலிகப் பணியாற்றுச் சம்பளத்திற்கும் இடையே இதுகாறும் நிலவி நின்ற வேறுபாட்டை அகற்றி, இறுதி 36 திங்கள்களில் ஊழியர்கள் பெறுகின்ற சராசரி ஊதியங்களின் அடிப்படையில், ஒய்வூதியத்தைக் கணக்கிடுவதற்கு வகை செய்ததன் மூலம் அரசுப் பணியாளர்களின் ஒய்வூதிய நன்மைகள் கணிசமாக மேம்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர்களின் குடும்ப ஒய்வூதியத் திட்டமும் ஏறக்குறைய அரசுப் பணியாளர்களுக்கென இப்போது நடைமுறையில் உள்ளவாறு அதிக நன்மைகள் அளிக்கும் வகையில் திருத்தப்பட்டுள்ளது. அண்ணா அவர்கள் பணித்த வண்ணம் அரசுப் பணியாளர்களுக்கு, திருமணச் செலவுகளுக்காக கடன் வழங்கு திட்டம் ஒன்றிற்கு 1969-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ம் நாளிலிருந்து செயல்படும் வகையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படுகிறது. வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் இதற்கென்று 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அரசு உதவியுடன் ஈடு செய் விலைகளில் (Subsidised rates) உணவு தானியங்களை வழங்கும் திட்டம், அண்ணா அவர்களின் பெயர் என்றென்றைக்கும் நிலைத்து நிற்கும் மற்றொரு முக்கிய திட்டமாகும். முதலமைச்சராக அவர் இறுதியாக ஆற்றிய முக்கியப் பணிகளுள் ஒன்று, ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழுவைச் சந்தித்து அரசுப் பணியாளர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் ஊதிய வீதங்களை

ஓரளவு உயர்த்தும் வகையில் மாநில அரசிற்குப் போதிய அளவு நிதி வாயில்களை மாற்றும்படி வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டதாகும்.

5. நிதி, திட்டத் துறைகளில் மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசுக்குமிடையே உள்ள தற்போதைய உறவு, நியாயமான ஓர் அடிப்படையின் மீது அமைய வேண்டுமென்பதை அண்ணா ஆர்வமுடன் வாதாடி வந்தது, அவர் முதலமைச்சராயிருந்த காலத்தில் ஆற்றிய பணிகளில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கிடையே உள்ள நிதி உறவுகளை மீண்டும் ஆய்வு செய்ய வேண்டிய தேவையைக் குறித்துத் தெள்ளியோரின் நாட்டத்தை ஈர்க்கும் வகையில் அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளில் ஓரளவுக்கு வெற்றியும் கண்டார் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. மாநில வரவு-செலவுத் திட்டங்களில் பெருகி வரும் கடன் செலவுப் பொறுப்புக்கள் பற்றிய சிக்கலைக் குறித்து இம் மன்றத்தின் நாட்டத்தையும், அதன் வாயிலாகப் பொது மக்களின் கருத்தையும் அவர் தமது முதல் வரவு-செலவுத் திட்ட உரையிலேயே ஈர்த்திருந்தார். மொத்தத்தில் 7,000 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கடன் சுமையைத் தாங்கவேண்டியுள்ள மாநில அரசுகள், மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுகளுக்கு மாற்றப் படும் நிதி வாயில்களில் மூன்றில் ஒரு பங்குக்கு மேல் மத்திய அரசிற்கு வட்டியாகவும் முதலாகவும் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியுள்ள இன்றைய நிலை எத்தரத்தாலும் நிரல்பட அமைந்ததாக இல்லை. இந்நிலையை உடனடியாகப் போக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். மாநில அரசுகள் மத்திய அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தவணை முறை வைப்புகளை மாற்றியமைத்து (rescheduling) மாநில அரசுகளின் கடன் சுமையை ஓரளவுக்குக் குறைப்பது குறித்து வல்லுநர் குழுவின் ஆய்வுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்கிற அவரது வேண்டுகோள் ஏனைய பல மாநில அரசுகளாலும் வரவேற்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிக்கல் பற்றி மேற்கொண்டு ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென இந்திய அரசே உணர்ந்து

இப்போது கடன் தணிப்புக்கான சில கருத்துரைகளை அது ஆய்வு செய்து வருகிறதென்பது குறிப்பிடத்தக்க தாகும்.

6. உண்மையான கூட்டுறவுப்பான்மை கொண்ட ஒரு கூட்டாட்சியை வளர்க்க வேண்டுமெனில், மத்திய-மாநில அரசுகளுக்கிடையேயுள்ள நிதி வாயில்களை மேலும் தகைவானதோர் அடிப்படையில் மறு ஒதுக்கம் செய்யப்பட வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்திய அதே நேரத்தில், நிதிப் பொறுப்புகளைக் கண்ணுங் கருத்துமாக நிர்வகிக்க வேண்டிய தேவையையும் அண்ணா முற்றிலும் உணர்ந்திருந்தார். மன்னிய நிதிநிலையின் அடிப்படையிலேயே நாட்டின் முன்னேற்றங்காண அவர் விழைந்தார். மாநில அரசின் நிதிப் பொறுப்புக்களை நிர்வகிப்பதில், கடந்த இரண்டு ஆண்டு களில் அவர் கையாண்ட முறை எங்கணும் பாராட்டுவதற்குரியதாகும். இப்போது இம்மன்றத் தின் முன்புள்ள 1967—68-ம் ஆண்டிற்குரிய கணக்குகள் ஏறக்குறைய 7 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குச் சிறிய வருவாய் உபரியைக் காட்டுகின்றன. இதற்கு முந்திய இரண்டு ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட கணிசமான வரு வாய்ப் பற்றுக்குறையைக் கருதிப் பார்க்கும்போது, நமது திட்டங்களுக்காக அவர் கேட்டிருந்த கூடுதலான மத்திய உதவி கிட்டாத நிலையிலும், இம்மாநிலத்தின் நிதி நிலையை அவர் எவ்வாறு விழிப்புடன் காத்து வந்தார் என்பதற்குச் சீரியதோர் எடுத்துக்காட்டாக இது விளங்குகிறது.

7. நடப்பு ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலும் 74 லட்சம் ரூபாய் அளவில் சொற்ப வருவாய் உபரி ஏற்படுமென்று எதிர் பார்க்கப்பட்டதை இம்மன்றத்தின் நினைவிற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்போது மன்றத்தின் முன்புள்ள திருத்த மதிப்பீடுகள் வருவாய்க் கணக்கில் 277·28 கோடி ரூபாய் வரவினம் என்றும், 263·61 கோடி ரூபாய் செலவினமென்றும், இதன் விளைவாக 13·67 கோடி ரூபாய் உபரி ஏற்படுமென்றும், எடுத்துக் காட்டுகின்றன. ஆனால், திருத்த மதிப்பீடு களில் காணும் சில வரவினங்கள் தொடராப் பாங்கு (Non-recurring) பெற்றவையாதலால், அவற்றை

1968–69 திருத்த மதிப்பீடுகள்.

வருவாய் இனத்தில் அடங்கும் இயல்பான தொகைகளாகக் கருத முடியாதென்ற காரணத்தால், இந்த உபரி உண்மையானதல்ல. 1966—67-ம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்கும் கால அளவிற்கு வெளிச் சந்தைக் கடன்களின் கரைப்பு நிதிக்காக, இந்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்கு மானியங்கள் வழங்கவேண்டுமென்று நாமும் பிற மாநிலங்களும் செய்து கொண்ட முறையீடுகளை அவ்வரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. இந்த வகையில் நமது மாநில அரசிற்கு ஆண்டொன்றுக்கு 6·05 கோடி ரூபாய் மானியம் கிட்டுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. என்றாலும், இத்தொகை மாநில அரசுகளுக்கு ரொக்க வடிவில் இல்லாது, திட்ட வேலைகளுக்காக ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ள பல்வகை வளர்ச்சிக் கடன்களை மானியமாக மாற்றிக்கொள்வதன் வாயிலாகவே கிட்டும். இதையொட்டி இத் திருத்த மதிப்பீடுகளிலே, இந்திய அரசிடமிருந்து 18·15 கோடி ரூபாய்க்குக் கூடுதல் மானியம் கிடைக்குமென்ற அடிப்படையில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை, திட்டத்திற்காக நடப்பு ஆண்டில் இந்திய அரசிடமிருந்து பெறும் கடன் உதவியில் 6·05 கோடி ரூபாய் குறைத்துக்கொள்வதன் மூலமும், 1966—67, 1967—68-ம் ஆண்டுகளில் பெறப்பட்ட பல்வகை வளர்ச்சிக் கடன்களான 12·10 கோடி ரூபாயை புத்தகச் சரிக்கட்டுதல்கள் வாயிலாகத் திருப்பிச் செலுத்தப்படும் வகையிலும் ஈடு செய்யப்படும். இதற்கு முந்திய ஆண்டுகளில் மாநில மின்சார வாரியம் வணிகக் கணக்கில் ஈட்டிய, ஆனால் ரொக்க இருப்பு இல்லாக் காரணத்தால் அத்தொகையை மாநில அரசிற்கு மாற்றாது போனதால் சேர்ந்து வந்த 9 கோடியே 72 லட்சம் ரூபாய் வட்டி நிலுவைகளும் இத்திருத்த மதிப்பீடுகளில் வரவினங்களாக வகை செய்யப்பட்டுள்ளன. தொடராப் பாங்கின்பாற்பட்ட இவ்விரு வரவினங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால், நடப்பு ஆண்டிற்குரிய திருத்த மதிப்பீடுகளில் கணிசமான அளவிற்கு வரவின வகையில் துண்டு விழுவது புலனாகும். ஆனால், இத்துண்டு பெருங் கலக்கம் அளிக்கும் நிலையில் இல்லை. தொழில் துறையில்

காணும் மந்த நிலை காரணமாக விற்பனை வரி போன்ற தலைப்புக்களின்கீழ் வரவினம் தற்காலிகமாகக் குறைந்திருப்பதையும், நடப்பு ஆண்டில் இரு தவணைகளில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட அகவிலைப்படி வீத உயர்வு காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள பொறுப்புக்களையுமே இது எதிரொளிக்கின்றது. வருவாய்க் கணக்கில் காணும் இச்சரிவு, மூலதன, கடன் கணக்குகளின்கீழ்க் கண்டுள்ள மேம்பாடு காரணமாக முழு அளவிற்குமேல் ஈடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால் நடப்பு ஆண்டில் திட்ட முதலீடு முதற்கண் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட 79·68 கோடி ரூபாயிலிருந்து திருத்த மதிப்பீடுகளின் வாயிலாக இப்போது காணப்படும் 89·07 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கணிசமாக உயர்ந்துள்ள போதிலும், ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து அதிகப் பற்று வாங்காமலேயே நடப்பு ஆண்டுக் கணக்குகளை இறுதி செய்ய மாநில அரசிற்கு ஒல்லும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1969–70 வரவு-செலவுத் திட்ட வாய்ப்புகள்.

8. அடுத்த ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்ட வாய்ப்புக்களைக் குறித்து நாம் ஆராய்வதற்குமுன், திட்டப்பணிகள், திட்டமல்லாப் பணிகள் குறித்து உறுதியான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளைத் தயாரிப்பதற்கு முரணாக மாநில அரசை எதிர்நோக்கியுள்ள சில உறுதியற்ற தன்மைகளையும் இடர்ப்பாடுகளையும் குறித்து முன்னுரையாக நான் சில சொல் கூற வேண்டியுள்ளது. வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், திட்டத்தின்பாற்படாத பிரிவில் நிலவும் உறுதியற்ற நிலை இப்போது இயங்கிவரும் ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழுவின் இறுதித் தீர்ப்பு 1969 ஜூலைத் திங்கள் முடிவில்தான் கிடைக்கும் என்கிற காரணத்தால் எழுவதாகும். திட்டச் செலவு—திட்டமல்லாச் செலவு என்கின்ற தற்போதைய வகைப்பாட்டினைப் பற்றி ஒரு சிறு விளக்கம் தேவையென நினைக்கிறேன். பொது நிர்வாகம், காவல் துறை, நீதி நிர்வாகம், கடன் செலவுகள் போன்ற வளர்ச்சித் தலைப்புக்களின்கீழ்

வாராத மொத்தச் செலவினங்கள், திட்டத்தின்பாற் படாத செலவினமாகக் கருதப்படுகின்றன. இவை தவிர, புதுத் திட்டத்தின் தொடக்க காலத்தில் வளர்ச்சித் தலைப்புக்களின்கீழ் ஏற்கெனவே உள்ள நிறுவனங்கள், பணிகள் இவற்றைப் பேணி வருவதற்காக வகை செய்யப் பட்டுள்ள செலவினங்களும் திட்டத்தின்பாற்படாத செலவினமாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. வேளாண்மை, மருத்துவம், பொதுச் சுகாதாரம், கல்வி, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் போன்ற பல்வேறு வளர்ச்சித் தலைப்புக்களின்கீழ் தற்போது நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் பணிகளை விரிவுபடுத்துவதற்காக ஆகும் செலவினமும், வளர்ச்சித் தலைப்புக்களின்கீழ் மூலதன, கடன் கணக்கு களில் எழும் முழுச் செலவினமும் திட்டத்தின்பாற்படும் செலவினங்களாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. மேற் சொன்னவாறு இலக்கணம் சொல்லப்பட்ட திட்டச் செலவுகள் அரசியலமைப்பின் 282-ம் பிரிவின்கீழ் வழங்கப்படும் மத்திய அரசுக் கடன்கள், மானியங்கள் வாயிலாகவும், மாநில அரசு திரட்டும் புதுக் கடன்கள், பிற கடன்கள், பல்வகை மூலதன வரவுகளில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டியவை தவிர நிகரமாய் நிற்கிற தொகைகள் வாயிலாகவும், கூடுதலாகத் திரட் டப்படும் நிதி வசதிகள் வாயிலாகவும் ஈடு செய்யப்படும். திட்டத்தின்பாற்படாத செலவினத்தைப் பொறுத்த வரையில், நிதிஆணைக் குழு மாநிலங்களில் தற்போதுள்ள வரி வீத அளவுகளில் அவற்றின் வரவினங்களை முழுமை யாகக் கணக்கிட்ட பின்னர் துண்டு விழும் எந்தத் தொகையையும் மத்தியவரிகள், அரசியலமைப்பின் 275-வது பிரிவின்கீழ் மானியங்கள் இவற்றை மாநிலங் களுக்கு மாற்றுவது வாயிலாகச் சரிக்கட்டுகிறது. நிதி ஆணைக் குழு பின்பற்றிவரும் இம்முறை இப்போது ஒரு மரபாகவே மாறிவிட்டது. இம்மன்றத்தின்கண் வைக்கப்பட்டுள்ள 1969–70-ம் ஆண்டுக்குரிய வருவாய் மதிப்பீடுகளில், வருவாய்க் கணக்கில் 268·66 கோடி ரூபாய் வரவினம் என்றும், 285·37 கோடி ரூபாய் செலவினமென்றும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நான்காம் திட்டக்கால அளவில், திட்ட ஆணைக் குழு வகுத்துள்ள

கூடுதல் வரி விதிப்புக் குறிக்கோள் அளவினையொட்டி, திரட்டவேண்டியுள்ள 5·60 கோடி ரூபாயையும் வருவாய்க் கணக்கில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனால் வருவாய்க் கணக்கில் 16·71 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. இத்துண்டு மிகப் பெரிதாகக் காணப்படலாம். ஆனால் ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழு, கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய திட்டத்தின்பாற்படாத செலவினப் பொறுப்புக்களாலேயே இத்துண்டு விழுகின்றது. ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கையில் மாநில அரசிற்குக் கூடுதல் நிதி வாயில்கள் ஏதும் ஒதுக்கப்படவில்லையென்பதை இம்மன்றத்தினர் அறிவர். அதே நேரத்தில், ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றின் பொறுப்பேற்கப்பட்ட (Committed expenditure) செலவினங்கள் முழுவதும் நம்மீதே சுமத்தப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர, கடந்த சனவரித் திங்களில் 3·6 கோடி ரூபாய் செலவாகுமென்று மதிப்பிடப்பட்ட அகவிலைப் படி ஒன்றையும் கூடுதலாக நாம் வழங்கியுள்ளோம். ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழு தனது இறுதி அறிக்கையில் இதையும் கணக்கிலெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வருவாய்க் கணக்கில் விழும் மொத்தத் துண்டில் திட்டத்தின்பாற்படாத கணக்கிலே 20·7 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுமென்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இப்போது செயல்பட்டு வரும் ஐந்தாம் நிதி ஆணைக் குழு, முந்தைய நிதி ஆணைக் குழுக்களின் நடைமுறையைப் பின்பற்றி மத்திய வரிகள், அரசியலமைப்பின் 275-ம் பிரிவின்கீழ் வழங்கப்படும் மானியங்கள் இவற்றை மாநிலங்களுக்கு மாற்றுவதன் வாயிலாக, திட்டத்தின்பாற்படாத கணக்கில் விழும் இத்துண்டு முழுவதையும் அடைப்பதற்கெனக் கூடுதல் நிதி வாயில்களை வகை செய்துதருமென்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். திட்டத்தின்பாற்படாத கணக்கில், மாநில அரசுகளின் வரவு-செலவுத் திட்டங்களில் விழும் துண்டினை அடைப்பதற்காகக் கூடுதல் உதவியளிக்க வகை செய்வதுதான் மத்திய நிதித் தொகுப்பிற்கு உரிய முதற் பொறுப்பாகும்,

9. வருவாய், மூலதனம், கடன், பொதுக் கணக்கு ஆகிய அனைத்தையும் இணைத்துப் பார்ப்பின், வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள் மொத்தம் 19·52 கோடி ரூபாய்க்குத் துண்டு விழுவதைக் காட்டுகின்றன. ஆனால், இத்துண்டு திட்டத்தின்பாற்படாத வருவாய்க் கணக்கில் கணிசமாக விழும் துண்டினையே எதிரொளிக்கின்றது. இது நாம் ஏற்கெனவே எடுத்துக் கூறியவாறு, நிதி ஆணைக் குழுவின் இறுதித் தீர்ப்பினால் முற்றிலும் அடைக்கப்படவேண்டும். இக் காரணம் பற்றியே இத்துண்டினை அடைக்காமல் நாம் விட்டு வைத்துள்ளோம். திட்ட ஆணைக் குழு வகுத்துள்ள குறிக்கோள் அளவுகளை ஒட்டி, ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு திட்டத்திற்கான நிதி வாயில்களைத் திரட்ட ஓரளவு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இது குறித்து அரசு நாளடைவில் இம் மன்றத்தின் முன் செயற் குறிப்புகளை வைக்கும். இந்த நிதி வாயில்களின் ஒரு பகுதியைக் கிராமப்புறக் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்கள் வாயிலாகத் திரட்ட முடியுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கிராமப் புறங்களில் உள்ள மக்களின் சேமிப்பைத் திரட்டுவதற்கு இப்புதிய கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்கள் வகை செய்கின்றன. இக் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்களைத் திட்ட ஆணைக் குழு பெரிதும் சிறப்புடையன என்று கருதுகின்றது. என்றாலும், இவற்றின் விவரங்கள் இன்னும் வகுக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. கிராமப்புறக் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்கள் வாயிலாக எந்த அளவிற்கு நாம் நிதி திரட்ட முடிகின்றதோ அந்த அளவிற்கு வரி விதிக்கும் தேவை குறையும். அடுத்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில், அரசுப் பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தின் வாயிலாக 2·4 கோடி ரூபாய் நிகரமாகக் கிட்டுமென்று நாம் வகை செய்திருப்பதைக் கண்ணுறுமாறு இம்மன்றத்தை வேண்டிக் கொள்கிறேன். நமக்கு அளிக்கப்பட்ட சட்ட அறிவுரைகளுக்கு இணங்க, இத் தொகை இப்போது பொதுக் கணக்கின்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், தணிக்கைத் துறை, இவ் வரவினங்கள் தொகு நிதியின் (Consolidated Fund) பகுதியாக அமையவேண்டு

மென்றும், இவற்றை வரியின்பாற்படாத வரவினமாகக் கருதவேண்டுமென்றும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. இது குறித்து இன்னும் கடிதப் போக்குவரத்து நடந்து வருகிறது. இதன் இறுதி நிலை நாளடைவில் இம் மன்றத்தினருக்கு அறிவிக்கப்படும். ஒருகால், தணிக்கைத் துறையின் கருத்து இறுதியில் மேலோங்கி நிற்கு மானுல், அரசுப் பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் கிட்டும் வரவினங்கள் வருவாய்க் கணக்கிற்கு மாற்றப்படும் என்பதையும், இதனுல் வருவாய்க் கணக்கில் விழும் துண்டு குறையுமென்பதையும் இம் மன்றத்தின் நாட்டத் திற்குக் கொண்டுவர விழைகிறேன்.

10. இந்த நிலையில், நிதி ஆணைக் குழுவின் முன் நாம் வைத்த விவரக் குறிப்பில் அடங்கியுள்ள கருத்துரை களைப் பற்றிச் சுருக்கமாக ஈண்டுக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்குமென எண்ணுகிறேன். கடந்த சில ஆண்டுகளில் மத்திய அரசு வருமான வரியில் தனக்குரிய பங்கினைத் தன் தேவைகளுக்காகவென்றே மேல் வரிகள் (Surcharges) விதிப்பதன் வாயிலாக உயர்த்திக் கொண்டிருப்பதால்; வருமான வரியில் மாநிலங்களுக்குரிய பங்கு 75 சத விகிதத்திலிருந்து $87\frac{1}{2}$ சத விகிதத்துக்கு உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். மாநிலங்களிடையே வருமான வரியைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கான கோட்பாடு களைப் பொறுத்த வரையில், திரட்டப்படும் தொகையின் அடிப்படையில் 20 சத விகிதமும், கிராமப் புற மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் 60 சத விகிதமும், நகர்ப்புற மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் 20 சத விகிதமுமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். வருமான வரி பெரும்பாலும் நகர்ப்புறங்களிலேயே திரட்டப்படுவதாலும், நகர்ப் புறங்களில் குடிமை வசதிகள் செய்து தருவதற்குப் பெரும் தொகைகள் முதலீடு செய்யப்பட வேண்டி யிருப்பதாலும், அப்பகுதி மக்கள் தொகைக்கு ஓரளவு முக்கியத்துவம் (Weightage) காட்ட வேண்டு மென்று நாம் வேண்டியுள்ளோம். மத்திய அரசிற்கும் மாநிலங்களுக்குமிடையேயுள்ள நிதி வாயில்களை

நிதி ஆணைக் குழுவிற்கு மாநில அரசின் கருத்துரைகள்.

மாற்றுதல் செய்யும் திட்டத்தில், அரசியலமைப்பின் சிற்பிகள் கருதியவாறு வருமான வரி அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததொரு நிதி வாயிலாக இப்போது இல்லை. எனவே, இன்றைய நிலையில் நிறுவன வரியை (Corporation tax) பங்குத் தொகுப்பிற்குள் (Shareable pool) சேர்க்க வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். இக்கருத்தினை அரசியலமைப்பைத் திருத்தும் வாயிலாகவே செயலுக்குக் கொண்டுவர இயலும். அவ்வாறு திருத்துவதற்குச் சிறிது காலம் தேவைப்படுமென்பதால், இதற்கிடையில் தற்போது பகிர்ந்தளிக்கக்கூடிய வரியினங்களில் மாநிலங்களின் பங்கினை உயர்த்துவதன் வாயிலாக, அவற்றிற்குப் பெருமளவில் நிதி மாற்றம் செய்யவேண்டுமென்று நம்முடைய செயற்குறிப்பில் தெரிவித்துள்ளோம். இதற்கிணங்க, மத்திய அரசின் ஆயத்தீர்வைகளில் மாநிலங்களின் பங்கினை 20 சத விகிதத்திலிருந்து 40 சத விகிதமாக உயர்த்த வேண்டுமென்றும், நகர்ப்புற மக்கள் தொகை அளவிற்காக 25 சத விகித முக்கியத்துவம் கொடுத்து மக்கள் தொகை அடிப்படையிலும் வழங்கவேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கும் திட்டத்திற்கு மாருக, கூடுதல் ஆயத் தீர்வைகள் விதிக்கும் திட்டத்தை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்கான கருத்துரைக்கும் அத்தகைய ஏற்பாட்டினுல் தற்போது மாநிலங்களுக்கு உரிய, நீட்சித் திறன் பெற்ற ஒரே ஒரு வருவாய் வாயிலும் அவைகளுக்குக் கிட்டாது போய்விடுமென நாங்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ளோம். அரசியலமைப்பின் 269-வது பிரிவின்கீழ் மத்திய அரசு, மாநில அரசுகளின் நன்மைக்காக வரி விதிப்புகள் செய்வதில் காணப்படும் அசட்டைப் போக்கினையும், நிதி ஆணைக் குழுவின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளோம். குறிப்பாக, ரயில் சரக்குக் கட்டணங்களை உயர்த்தும் வடிவிலேயே ரயில் மூலமாக அதிகரித்த வரவினங்களைப் பெற முற்படுவதற்கு மாருக, மத்திய அரசு, மாநிலங்களுக்கு முற்றிலும் ஒதுக்கப்படவேண்டிய ரயில் சரக்குக் கட்டணத்தின்

மீதான வரியொன்றை விதிக்கலாம் என்றும் நாம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். நிதி ஆணைக் குழு இக்கருத்துரைகள் அனைத்தையுமே ஏற்றுக்கொண்டாலும், நடப்பு வரி விதிப்பு வீதங்களில் கிட்டும் வரவினங்களுக்கும், திட்டமல்லா வருவாய்ச் செலவினங்களுக்குமிடையே இன்னும் பெரிய இடைவெளி தொடர்ந்து இருக்கும். இந்த இடைவெளி அரசியலமைப்பின் 275-வது பிரிவின்கீழ் அளிக்கப்படும் உதவி மானியங்கள் வாயிலாக முற்றிலும் அடைக்கப்பட வேண்டியிருக்கும். ஆணைக் குழுவினர் நம் வேண்டுகோளைப் பரிவுடன் ஆய்ந்து ஆவன செய்வார்களென்றும், அவர்களது பரிவுரைகள் நமது பெரிய கூட்டாட்சியின் உறுப்பாகவுள்ள மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இடையே தற்போது நிலவி வரும் உறவு நிலைகளைப் பெருமளவுக்குச் சீராக்க உதவி செய்யுமென்றும் நாம் நம்புகின்றோம். நிதி ஆணைக் குழுவினர் சனவரித் திங்களில் சென்னைக்கு வந்திருந்த தருணத்தில், நமது மாண்புறு தலைவர் அண்ணா அவர்கள் ஆற்றிய தொடக்க உரையின் இறுதியில் தெரிவித்த சில சொற்களை ஈண்டு எடுத்துக் கூறுவதை விடச் சிறப்புற நான் செய்யக்கூடியது வேறொன்றுமில்லை. மாநிலங்களின் முன்மதிப்பீடுகளை (Forecasts) மிக நுணுகி ஆய்ந்து அவைகளின் தேவைகளைப் பெருமளவிற்குக் குறைக்கும் நிதி ஆணைக் குழுக்களின் இயல்பான போக்கினைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், ''இவ்வாறெல்லாம் ஊன்றிக் கணக்கிட்ட பின்னர், நிதி ஆணைக் குழு தன்னைத் தானே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய மிக முக்கியமான வினா ஒன்று உண்டு. அது, ஒரு மாநிலம் அடுத்து வரும் ஐந்தாண்டுகளில் தன் வாழ்வைக் கடத்துவதற்காக அதற்கு எவ்வளவு குறைந்த அளவு உதவித் தொகை அளிக்கலாம் என்ற கேள்வியன்று. ஆனால் அதற்கு மாறாக, தன்னுடைய மக்களின் தேவைகளை உள்ளவாறு உணர்ந்து அவற்றை ஏறத்தாழ, தக்கவாறு தீர்த்து வைத்து அதன்மூலம் அரசு, மக்கள் ஆகிய இரு தரப்பினரும் தத்தம் பங்கினைப் பெற்றோம் என்ற மகிழ்ச்சி சிந்தையில் நிற்கும் வண்ணம், விழிப்போடு தன் நிதிக் கொள்கைகளை நிர்வகித்து வந்துள்ள ஒரு அரசிற்கு

எந்த வகையில் சிறப்பாக உதவலாம் என்ற வினு நிதிக் குழுவின் அகத்தே அரும்ப வேண்டும்'' என்று அவர் எடுத்தியம்பினுர்.

நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.

11. திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, 624 கோடி ரூபாய் அளவில் முதலீடு செய்வதற்குரிய ஐந்தாண்டுத் திட்டமொன்றை நாங்கள் திட்ட ஆணைக் குழுவிற்கு அனுப்பியுள்ளோம் என்பதை இம் மன்றம் அறியும். மத்திய உதவியைப் பொறுத்தே மாநிலத் திட்டத்தின் அளவும் வடிவும் அமையும் என்பதைக் கூறத் தேவை யில்லை. புதிய நான்காம் திட்டத்திற்கான மொத்த மத்திய உதவி, மூல நான்காம் திட்டத்தில் தீட்டப் பட்டுள்ளவாறே 3,500 கோடி ரூபாய் அளவில் நிலையாக இருந்தபோதிலும், தமிழ் நாட்டின் பங்கு அளவுக்கு மீறி வெட்டப்பட்டுள்ளது. நமது மூலத் திட்டத்திற் காகத் தெரிவிக்கப்பட்ட 250 கோடி ரூபாய்க்கு மாருக, திட்ட ஆணைக் குழு இந்த நிலையில் 201 கோடி ரூபாய் அளவிற்கே மத்திய உதவி அளிக்கப் பொறுப்பேற் றுள்ளது. இந்த மத்திய உதவித் தொகையையும் மாநில அரசு கூடுதலாகத் திரட்டக் கருதியுள்ள தொகை யோடு அதன் சொந்த நிதி வசதிகளையும் சேர்த்தால் 501 கோடி ரூபாய் அளவிலான திட்டமொன்றை உருவாக்கவே போதுமானதாக இருக்கும். மத்திய உதவியில் விழுந்துள்ள வெட்டு மிகக் கடுமையான தென்றும், 501 கோடி ரூபாய் அளவில் மட்டுமே அமைந்த ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு மாநிலப் பொரு ளாதாரத்தின் வளர்ச்சி வீதத்தைக் குறைந்த அளவிற்குக் கூட உறுதிப்படுத்த இயலாதென்றும் திட்ட ஆணைக் குழுவின் முன் நாம் வற்புறுத்தியுள்ளோம். நபர்வாரி வருவாய், தேசீயச் சராசரிக்கும் குறைவாய் இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ள ஆறு மாநிலங்களுக்கு மாத்திரம் மொத்த மத்திய உதவியில் 10 சத விகிதத்தைத் தனியாக ஒதுக்கவேண்டுமென்று தேசீய வளர்ச்சி மன்றம் எடுத்துள்ள முடிவின் விளைவாகவே, மத்திய உதவியில் இந்தக் குறைப்பு ஓரளவுக்கு நிகழ்ந்துள்ளது என்பதையும் நாம் உணர்ந்துள்ளோம். எனினும், பின்தங்கிய மாநிலங்களுக்குச் சிறப்பு உதவியளிக்க

வேண்டிய தேவையை ஏற்றுக்கொள்வதாய் இருந்தாலும், இதன் விளைவாக ஏனைய மாநிலங்களுக்கான மத்திய உதவியின் அளவில் ஏற்படும் நிதிக் குறைவினை அந்தந்த மாநிலங்களின் நபர் வாரி வருவாய், தேசீயச் சராசரிக்கு மேல் எந்த அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது என்பதன் அடிப்படையில், அவற்றின் வளங்கெழு நிலையையொட்டி அந்தந்த மாநிலங்களுக்கிடையே நியாயமாகப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் திட்ட ஆணைக் குழுவின் முன் எடுத்துரைத்தோம். தமிழ் நாட்டின் வருவாய், தேசீயச் சராசரிக்குச் சற்றே உயர்ந்துள்ளதென்பதும், தற்போதைய கோட்பாட்டின் படி பின் தங்கிய மாநிலங்களுக்காக நமக்குரிய வீதாசாரப் பங்கைவிட அதிக அளவுப் பங்கினைத் துறக்குமாறு நேரிட்டுள்ளது என்பதும் நமது வாதமாகும். மேலும், தேசீய வளர்ச்சி மன்றம் உருவாக்கியுள்ள இக் கோட்பாட்டின் வண்ணம், திட்ட ஆணைக் குழுவிற்கு மத்திய உதவியை ஒதுக்குவதில் ஓரளவிற்குத் தன்விருப்புரிமை உள்ளதென்றும், மூல நான்காம் திட்டத்திற்கு ஒரு மாநிலத்திற்கு வழங்குவதாக உறுதியளிக்கப்பட்டிருந்த மத்திய உதவியின் அளவிலிருந்து இப்போது அதிக இழப்பு ஏற்படாதபடி உறுதியளிக்கும் வகையில் அவ் விருப்புரிமை பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் நாம் கருதுகிறோம். மத்திய உதவியில் 10 சதவிகிதம் மாநிலத் திட்டங்களுக்காக, அம்மாநிலங்களுக்குள்ள சிறப்பான சிக்கல்களையொட்டி, அவற்றிற்குப் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுவதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையினைக் கொண்டு மாநிலத் திட்டங்களுக்குரிய மத்திய உதவி பொதுவாக மேலும் நியாயமான அடிப்படையில் பகிர்ந்து அளிக்கப்படுவதற்குத் திட்ட ஆணைக் குழுவிற்கு இயலும் என்பதே நம் கருத்து. எவ்வாறாயினும், தேசீய வளர்ச்சி மன்றம் கருத்துத் தெரிவித்துள்ள இவ் விதிமுறை, நடைமுறையில் சில மாநிலங்களுக்கு மிகுந்த இடர்ப்பாட்டினை விளைவித்து, வளம் மிகுந்த சில மாநிலங்களுக்கு அவை முற்றிலும் எதிர்பாராத நன்மையை மேலும் பயப்பதாய் இருப்பதால், இச்சிக்கல்

முழுவதையும் தேசீய வளர்ச்சி மன்றம் மறு ஆய்வு செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். மத்திய உதவியை ஒதுக்குவது பற்றிய கோட்பாடுகளை தேசீய வளர்ச்சி மன்றம் மீண்டும் ஆய்வு செய்யுமென்றும் அவ்வாறு மறு ஆய்வு செய்வதன் விளைவாக, நமக்குக் கிடைக்கும் மத்திய உதவியின் பங்கு ஓரளவிற்குப் பெருகுமென்றும் நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். நிதி ஆணைக் குழுவின் தீர்ப்பை யடுத்து நான்காம் திட்டக்கால அளவில் மத்திய அரசு விதிக்கக்கூடிய கூடுதல் வரியினங்களின் வாயிலாகக் கிட்டும் தொகைகளிலிருந்தும் நமக்கு ஓரளவிற்குக் கூடுதல் நிதி வாயில்கள் கிட்டுவது திண்ணம். மத்திய அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடன்கள் குறித்து ஓரள விற்குத் துயர் தணிப்புப் பெறுவதற்காக நாம் கூறும் காரணங்கள் வலிமையானவை. திட்டத்திற்கான மத்திய உதவியின் அளவை 201 கோடி ரூபாயென முடிவு செய்த பின்னர், அதன் கடன் பகுதி ஏறக்குறைய 150 கோடி ரூபாய் அளவிலேயே நிற்கும். இதற்கு மாருக, மத்திய அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடன்கள் கணக்கில் நமக்குள்ள பொறுப்பு ஏறத்தாழ 148 கோடி ரூபாய் அளவில் நிற்குமென்று மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது. எனவே, திட்டத்திற்காக இம்மாநிலத் திற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து உருவான வகையில் கடன் உதவி எதுவும் கிட்டாது. நிரல்பட இல்லாத இந்த நிலையை நுணுகிப் பார்த்து மத்திய அரசிற்குச்சேர வேண்டிய கடன்களின் தவணை முறை வைப்புகளை மாற்றி யமைப்பது குறித்த முடிவினை விரைவில் எடுக்க வேண்டு மென நாம் திட்ட ஆணைக் குழுவிடம் வேண்டியுள்ளோம். இச்சிக்கல் முழுவதும் இப்போது மத்திய அரசின் ஆய் விலுள்ளது. மத்திய அரசு அவ்வாறு கடன் பொறுப்புக் கள் குறித்த தவணை முறைவைப்புகளை மாற்றியமைப் பதன் வாயிலாகச் சில கூடுதல் நிதி வாயில்கள் கிட்டு மென எதிர்பார்ப்பது உள்ள நிலைக்குப் புறம்பானதல்ல. திட்டத்திற்குக் குறைந்தது 575 கோடி ரூபாய் அளவிலா வது முதலீடு செய்வது தவிர்க்க முடியாததென்றும், மேற்சொன்ன விதமாக நமக்குச் சற்றுக் கூடுதல்

உதவி அளிக்கப்படுமானுல், இந்த அளவிலான ஒரு திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்ற இயலுமென்றும் திட்ட ஆணைக் குழுவிடம் தெளிவாக விளக்கியுள்ளோம்.

12. 1969–70-ம் ஆண்டிற்கான ஆண்டுத் திட்டத்தின் அளவு நான்காம் திட்டத்தின் அளவைக் காட்டிலும் நமக்கு உடனடியாக அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். நான்காம் திட்டம் பற்றிய முடிவுகளை மேற்கொள்வதற்கு இன்னும் சற்றுக் கால நீட்டம் ஆகக் கூடும். 36 கோடி ரூபாய் மத்திய உதவியுடனும், ஏற்கனவே நமக்குள்ள நிதி வசதியின் அடிப்படையிலும், 7 கோடி ரூபாய் அளவுள்ள கூடுதல் நிதி திரட்டல் தொகையுடனும் சேர்த்து திட்ட ஆணைக் குழு 1969–70-ம் ஆண்டுக்குரிய திட்ட முதலீட்டை ஏறத்தாழ 72 கோடி ரூபாய் அளவில் அமைத்துக்கொள்ளுமாறு நம்மைக் கேட்டுள்ளது. எண்ணூர் அனல் மின்சாரத் திட்டம் போன்ற முற்றுப் பெருத திட்டங்களுக்காகத் தேவைப்படும் அதிகச் செலவினங்களையும், வேளாண்மை உற்பத்தி போன்ற மிக முதன்மை வாய்ந்த துறைகளில் தேவைப்படும் முதலீடுகளையும் கருத்தில் கொண்டு, மாநில அரசு 87 கோடி ரூபாய் அளவில் குறைந்த அளவுத் திட்டமொன்று தேவையென்று உணர்ந்துள்ளது. நான்காம் திட்டத்திற்காக நாம் வேண்டுகின்ற கூடுதல் மத்திய உதவிக்கு இணங்க, அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்திற்கான 36 கோடி ரூபாய் மத்திய உதவி சற்று உயர்த்தப்படுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கின்ருேம். இதுதவிர, 1969–70 ஆண்டுக்குரிய திட்டத்திற்கான உதவி பெருகவேண்டுமென்று வலியுறுத்துவதற்கு வேறு பிற வலிய காரணங்களும் உள்ளன. மூன்ரும் திட்டத்திற்கும் புதிய நான்காம் திட்டத்திற்கும் இடைப்பட்ட ஆண்டுத் திட்டங்கள் மூன்றின் காலத்தில் தமிழ் நாட்டிற்கு ஒப்புதல் அளித்த வீதாசாரப்படி மத்திய உதவி கிட்டவில்லை. திட்ட ஆணைக் குழுவே மத்திய உதவியில் மூன்று கோடி ரூபாய்க்கு மேல் துண்டு விழுந்திருப்பதாக ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. மூல நான்காம் திட்டம் எண்ணியவாறு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்குமேயானுல், இத்துண்டு நமக்குச் 1969–70 ஆண்டுத் திட்டம்.

சரிக்கட்டப்பட்டிருக்கும். இதையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது, அடுத்த ஆண்டிற்குரிய மத்திய உதவி 36 கோடி ரூபாயிலிருந்து 40 கோடி ரூபாய் அளவிற்காவது உயர்த்தப்படுமென நாம் எதிர் பார்க்கின்றோம். எங்களின் இந்த மிக நியாயமான, எளிய வேண்டுகோள் ஏற்கப்படுமென்கிற நம்பிக்கையில், 1969–70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு களில் கடன் வகையிலும், மானிய வகையிலும் 40 கோடி ரூபாய் அளவில் மத்திய உதவி கிட்டுமென மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

13. வருகிற ஆண்டில் இந்திய அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய பற்பல கடன்களில் 1970 மார்ச் 31-ம் நாளன்று திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டிய 13·5 கோடி ரூபாய் மொத்தக் கடன் தொகை ஒன்றுள்ளது. இது ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாநிலத்திற்கு இந்திய அரசு 1952–53-ம் ஆண்டில் ராயலசீமையிலும், பிற இடங் களிலும் மேற்கொண்ட பஞ்சத்துயர் தணிப்பு நடவடிக் கைகளில் விளைந்த இடர்ப்பாடான நிலையைப் போக்கு வதற்காக அளித்த கடன் தொகையாகும். கடன் தவணை முறை வைப்புகளை மாற்றியமைப்பது குறித்த பொதுக் கேள்வியின் மீது இந்திய அரசு மேற்கொள்ளும் முடிவுகள் எவ்வாறிருப்பினும், 13·5 கோடி ரூபாய் அளவிலான இந்த மொத்தத் தொகையை ஐந்தாண்டுக் கால அளவில் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு இசைவதே இந்திய அரசு நமக்குச் செய்யவேண்டிய குறைந்த அளவு உதவி யாகுமென்பதை நாம் திட்ட ஆணைக் குழுவின்முன் எடுத்துரைத்தோம். இக்கருத்துரையின் காரணமாக 1969–70-ம் ஆண்டில் 10·8 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நமக்குச் சுமை குறையும். நான்காம் திட்டக் கால அளவை மொத்தமாகக் கருதும்போது, மத்திய அரசின் நிதி வாயில்கள் எவ்வகையிலும் இதனுல் பாதிக்கப்பட மாட்டா. இயல்பாகவே நியாயமாக உள்ள நம்முடைய இவ்வேண்டுகோள் இந்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெறு மென்று நம்ப நமக்கு இடமிருக்கிறது. 1969–70-ம் ஆண்டிற்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் குறிப்பாக இக்கடன் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்தும்

தவணைமுறை வைப்புகளை மாற்றியமைப்பது பற்றிய நமது வேண்டுகோள் ஏற்கப்படுமென்கிற நம்பிக்கையில் இந்திய அரசுக்குச் சேரவேண்டிய கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு வகை செய்துள்ளோம். இந்திய அரசு இவ்விரு வேண்டுகோள்களையும் ஏற்குமென்கிற அடிப் படையில், 1969–70-ம் ஆண்டிற்கான 87·20 கோடி ரூபாய் அளவில் திட்டமொன்றைத் தீட்டி அதனை இவ் வரவு-செலவுத் திட்டத்துடன் மன்றத்தின்முன் வைத் துள்ளோம்.

14. புதிய நான்காம் திட்டத்திற்கு அரங்கம் அமைப்பதுபோல் திகழும் அடுத்த ஆண்டிற்கான திட்டத்தைத் தயாரிக்கையில், வேளாண்மை உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கும் அதனோடு தொடர்பான ஏனைய திட்டங் களுக்கும் சிறப்பான ஓரிடம் தொடர்ந்து அளிக்கப் பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் இம்மாநிலத்தின் பற்பல பகுதிகளில் குறிப்பாக, வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய மாவட்டங்களில் பண்டு காணாத வகையில் நிலவிய வறட்சி காரணமாக, இத் திட்டங்களின் விரைவு குறைந் துள்ளதை இம்மன்றத்தினர் அறிவர். வடகிழக்குப் பருவத்தின்போது மழையளவு ஏறக்குறைய 40 சத விகிதம் குறைந்துள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வானம் பார்த்த ஏரிகள், கிணறுகள் இவற்றின் பாச னத்தை நம்பியுள்ள இப் பகுதிகளில், மழைவளம் கரந்த காரணத்தால், நிலையான பாசன வசதிகளைக் கொண்ட தஞ்சை போன்ற பிற பகுதிகளில் செயல்படுத்தப்பட்டு வரும் மிகு பயன் தரும் விதை ரகத் திட்டம், மலி பயிர் விளைச்சல் திட்டம் ஆகியவற்றில் கிடைத்துவரும் வெற்றியின் முழுப்பயனை நம்மால் துய்க்க முடியவில்லை. இதன் விளைவாக, கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும் இவ் வாண்டில் மொத்தத்தில் வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கம் குறைந்திருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படு கிறது. செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் விளையுள் பொய்த்துப் போனதால், பிற பகுதிகளில் நெல் கொள்முதல் செய்வதற்கான நமது முயற்சிகளை முனைப்பாக்க வேண்டியுள்ளது. சட்டப்படியான உண வுப் பங்கீட்டுப் பகுதிகளான சென்னை மாநகரம்,

வேளாண்மை உற்பத்தி.

கோவை நகரம் இவற்றின் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளில் உள்ள ஏறக்குறைய 45 லட்சம் மக்கள் ' படியரிசித் திட்டத்தினுல் ' பயனடைகின்றனர். இவர்கள் தவிர, பிற மாவட்டங்களிலுள்ள 130 லட்சம் மக்கள் குடும்ப அட்டைத் (Family Cards) திட்டத்தினுல் பயன்று பெறுகின்றனர். இவ்விடங்களில் அரிசி வெளிச்சந்தை விலையைக் காட்டிலும் மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்கப் பட்டு வருகிறது. கொள்முதல் விலை, அதன் தொடர் பான ஏனைய செலவுகள் உள்ளிட்ட அடக்க விலைக்கும் விற்பனை விலைக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டினை அடைப்பதற்காக வழங்கப்படும் உதவித் தொகையின் செலவு குறித்து 1969–70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 8·79 கோடி ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அரிசியினும் சற்றே விலை கூடியுள்ள செங்கோதுமை மிக்க அளவில் மக்களுக்குக் கிடைக்குமாறு நாம் வகை செய்துள்ளோம். கோதுமை, சோளம், கேழ்வரகு ஆகியவற்றை மேலும் பயன்படுத்து வதன் மூலம் நடப்பு ஆண்டில் மழை பொய்த்ததால் ஏற்பட்டுள்ள இடர்ப்பாடான நிலையைத் தீர்க்க முடியு மென்று நாங்கள் நம்புகின்றோம்.

15. பருவ காலத்தில் வானம் போதிய அளவில் வழங்கியிருந்தால் திட்டத்தின் பகுதியாக, வெற்றிகர மாய் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்த பற்பல வேலைத் திட்டங் களின் அடிப்படையில் உணவு தானிய உற்பத்தி அளவை நடப்பு ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 63 லட்சம் டன் அளவிற்கு உயர்த்தியிருக்க முடியும். நடப்பு ஆண்டில் ஏற்பட்ட வறட்சி நிலை, பருவ நிலைக் கோளாறினுல் வேளாண்மைப் பணிகள் வாட்டமுறுது தங்கு தடை யின்றி நடைபெறுவதற்கு ஏதுவான திட்டங்களை ஆர்வத் தோடு செயல்படுத்த வேண்டிய தேவையை நமக்கு மேலும் உணர்த்தியுள்ளது. எனவே, அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் 2,500 தனியார் குழாய்க் கிணறுகள், 3,000 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள், 14,000 கிணறுகள் இவற்றைத் தோண்டுவதற்கு வகை செய்யப் படுகிறது. இத்திட்டங்களுக்கான கடனுதவி நில

அடைமான வங்கிகளின் வாயிலாக வழங்கப்படும். நடப்பு ஆண்டில் பற்பல வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கென மத்திய நில அடைமான வங்கி 12 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கடன்கள் வழங்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இவ்வங்கி மேலும் தனது பணிகளை விரிவுபடுத்தி, அடுத்த ஆண்டில் பணச் சந்தையில் உள்ள நிலைமைகளைப் பொறுத்து, அது 14 கோடி ரூபாய்க்குக் குறையாமலும், இயன்றால் 18 கோடி ரூபாய் வரையிலும் பணம் திரட்ட முடியுமென்று மதிப்பிடப்படுகிறது. மத்திய நில அடைமான வங்கி வெளியிடவிருக்கும் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்களில் அரசும் கணிசமான அளவிற்குப் பங்கு பெறும். இது குறித்து 1969–70 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 4·6 கோடி ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் செயல்படத் தொடங்கிய வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்கள் கழகம் (Agro-Industries Corporation) 1969 சனவரி முடிய, டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்காக மொத்தம் 70 லட்சம் ரூபாய் வரையிலும், எண்ணெய்ப் பொறிகள், மின்சார விசையேற்றங்கள் இவற்றை வாங்குவதற்காக 80 லட்சம் ரூபாய் வரையிலும் கடன்கள் வழங்கியுள்ளது. இக்கழகத்தின் பங்கு மூலதனத்தில் மேலும் பங்கு பெறுவதற்காக அடுத்த ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 50 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்துள்ளோம். இந்திய அரசும் இதற்கு நிகரான ஒரு தொகையை வழங்கும். இந்த நிதி வாயில்களைக் கொண்டும் வணிக வங்கிகளிடமிருந்து மறுகடன் வசதிகளைப் பெற்றும் இந்நிறுவனம் 1969–70-ம் ஆண்டில் பற்பல வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக உழவர்களுக்கு ஆக்கந்தரும் வகையில் தொடர்ந்து பணியாற்றும். வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதியாகும் டிராக்டர்களை இனி வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்கள் கழகத்தின் வாயிலாகவே வழங்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசு, கொள்கை அளவில் முடிவு செய்துள்ளது. இக்கொள்கைக்கிணங்க, வெளிநாடுகளில் உற்பத்தியான 650 டிராக்டர்கள் வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்கள் கழகத்தின் வாயிலாகத் தமிழ் நாட்டில் வழங்கப்படுவதற்கென்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன

என்பதை அறிய இம்மன்றத்தினர் களிப்படைவார்கள் என்று நம்புகின்றேன். டிராக்டர் டயர்கள், டியூபுகள் தற்போது பற்றுக்குறையாக உள்ளதைக் கருதி, இவற்றை மொத்தமாக வாங்கி, உழவர்களுக்கு நியாய விலைகளில் வழங்குவதற்கும் இக்கழகம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துவருகின்றது. இத்திட்டங்கள் தவிர, பெரும் பாலும் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கும், நிலப் பண் படுத்தும் திட்டங்களுக்குச் சார்பான மொத்தத்தில் 770 லட்ச ரூபாய் முதலீடு செய்யவேண்டியுள்ள சிறப்புத் திட்டங்களுக்கும் வேளாண்மை மறுகடன் உதவிக் கழகம் கடன் உதவி அளித்து வருகின்றது. இத்திட்டங்கள் வெவ்வேறு நிலைகளில் செயல்படுத்தப் பட்டு வருகின்றன. மேலும், தருமபுரி மாவட்டத்தில் கிருஷ்ணகிரியிலும், மதுரை மாவட்டத்தில் மதுரையிலும், மேலூரிலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சங்கரன்கோவிலிலும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் புள்ளம்பாடி, புதிய கட்டளைக் கால்வாய்ப் பகுதி களிலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சிவகங்கை, திருப்பத்தூர் வட்டங்களிலும், கோவையில் அமராவதி திட்டப் பகுதியிலும் கிணறுகள் தோண்டுதல் போன்ற 1018 லட்ச ரூபாய் மொத்த முதலீடு செய்ய வேண்டியுள்ள பிற திட்டங்களையும் அரசு தீட்டி அவற்றை வேளாண்மை மறுகடன் உதவிக் கழகத்திற்கு அனுப்பியுள்ளது. பாற்பண்ணைகள், காப்பித் தோட்டங்கள், மீனளங்கள் வளர்ச்சி பற்றிய சில திட்டங்களும் தீட்டப்பட்டு வருகின்றன. நமது மாநிலத்தில் வேளாண்மை வளர்ச்சிக்குரிய அடித் தளத்தை வலிவுடையதாக்கும் பொருட்டு வேளாண்மை மறுகடன் உதவிக் கழகத்திடமிருந்து நிதி வாயில்களைப் பெறுவதில் அரசு எல்லா முயற்சிகளையும் மேற் கொள்ளுமென்று இம் மன்றத்தினருக்கு உறுதியளிக்க விழைகின்றேன்.

16. சமூகக் கட்டுப்பாட்டுக் கொள்கையின்கீழ், வணிக வங்கிகளுக்குள்ள புதிய பொறுப்புகளுக்கிணங்க, இவ் வங்கிகள் உழவர்களுக்கு நடுத்தரக் கால

கடன் தேவைகளை வழங்குவதில் இப்போது உண்மை யான அக்கறை காட்டி வருவது ஆக்கத்திற்கான அறிகுறி யாகும். அரசைக் கலந்து முடிவு செய்யப்பட்ட அடக்கப் பகுதிகளில் (Compact areas), அரசு வழங்கும் ஒப்புறுதி களின் அடிப்படையில் உழவர்களுக்குக் கடன்கள் வழங்கப் பெரும்பாலும் பெரிய வங்கிகள் அனைத்தும் இப்போது முன் வந்துள்ளன. இத் திட்டங்களின்கீழ் நமது மாநிலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் பற்பல வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கென ஏறக் குறைய 3 கோடி ரூபாய் வரை கிட்டுமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகின்றது. இதுகாறும் அடியெடுத்து வைக்காத ஒரு துறையில் அவ் வங்கிகள் முதன்முதலாகச் செயலாற்றத் தொடங்கியுள்ள நிலையில், அவற்றிற்கு உறுதியளிக்கும் ஏற்பாடாகவே ஒப்புறுதி வழங்கும் திட்டம் செயல்படுகிறது. ஆனால், இத் திட்டம் செயல் படுத்தப்பட்டு வருவதால் கிடைக்கும் நேரறிவைக் கொண்டும், கிராமப்புறங்களில் பரவலாகக் கிளைகள் திறக்கப்படுவதனாலும் வணிக வங்கிகள் தங்கள் சொந்தப் பொறுப்பிலேயே வேளாண்மை வளர்ச்சிக்குத் தொடர்ந்து கடன் வழங்கி வருமென நாம் நம்பு கின்றோம். அரசும், தன்னைப் பொறுத்தவரையில், மூல ஆவணங்களைச் சரிபார்த்தல், சொத்துக்களைக் கொதுவை வைத்தல், முத்திரைத் தீர்வைகள், ஆவணப் பதிவுக்கட்டணங்கள் போன்ற இனங்களில் சட்டப்படியும் நிர்வாக முறைப்படியும் நடவடிக்கை எடுப்பதன் வாயிலாக வணிக வங்கிகளுக்கு எவ்வாறு சிறந்த வகையில் உதவி அளிக்க முடியுமென்பதை ஆய்வு செய்து வருகின்றது. நமது வேளாண்மைப் பொருளா தாரத்தை அறிவியல், தொழில் நுட்பவியல் இவற்றில் காணும் புதிய உத்திகளுக்கிணங்கச் சீரமைக்கும் பணியில் வணிக வங்கிகள் முக்கிய பங்கு வகிக்க வேண்டு மென அரசு கருதுகின்றது. மற்றும் வணிக வங்கிகளுக்கும் வேளாண்மைத் துறைக்குமிடையே புதிய இணைப்புகளை உண்டாக்குவதற்கும் அரசு தன்னால் இயன்ற முயற்சியை மேற்கொள்ளும்.

17. வருகின்ற ஆண்டில் மிகு பயன்தரும் விதை ரகங்கள், மலி பயிர் விளைச்சல் குறித்த திட்டங்கள் மேலும் முனைப்பாகச் செயல்படுத்தப்படும். மிகு பயன்தரும் வித்துக்களை மேலும் மூன்று லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விளைவிக்கவும், இரு போகப் பயிர் விளைச்சலை மேலும் ஒரு லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விரிவுபடுத்தவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். இவற்றோடு கூடவே, பயிர்களைப் பீடிக்கும் பூச்சி-கொள்ளை நோய்களிலிருந்து பயிர்களைக் காப்பதற்கான தற்போதைய ஏற்பாடுகள் மேலும் வலுப்படுத்தப்படும். நோய்க் கொல்லி, பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளை வழங்குவதற்கான திட்டத்தின்கீழ் 48 லட்சம் ஏக்கர் உணவுப் பயிர்களும், 24 லட்சம் ஏக்கர் பிற பயிர்களும் பயன் பெறும். நடப்பாண்டில் விமானமூலம் மருந்து தெளிக்கும் முயற்சிகளால் கிட்டியுள்ள ஊக்கமளிக்கும் விளைவுகளைக் கருதி, 1969–70-ம் ஆண்டில் 3·5 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவுக்கு இத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தக் கருதப்படுகிறது. பயிர்கள் பாதுகாப்பின் தேவையை நம் உழவர்கள் இன்று பரவலாக உணர்ந்துள்ளனர். திட்டம் குறித்து நாம் நடத்திய விவாதங்களின்போது, இந்திய அரசு அலுவலர்களும், திட்டக் குழுவினரும், பூச்சிக் கொல்லிக்கான உதவித் தொகைகளை நிறுத்தி, அதன் வாயிலாகச் சேமிக்கப்படும் நிதிகளைப் பிற வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்துவது பற்றிக் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். இந்த உதவித் தொகை நாளடைவில் நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்பதைக் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டாலும், அரசு இவ்வுதவித் தொகையைப் படிப்படியாகவே நிறுத்த முடியுமெனக் கருதுகின்றது. எனவே, நோய்க்கொல்லி மருந்துகளுக்கு வழங்கப்படும் உதவித் தொகையை வருகிற ஆண்டில் 35 சத விகிதத்திலிருந்து 30 சத விகிதமாகக் குறைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. காஞ்சிபுரத்தில் நோய்க்கொல்லி மருந்துகளைச் சோதனை செய்வதற்காக ஆய்வுக்கூடமொன்றை நிறுவ அரசு கருதியுள்ளது. அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் உழவர்களுக்கு 5,000 தெளிப்பான்களை வழங்க வகை செய்யப்

பட்டுள்ளது ; மற்றும் உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு வழங்குவதற்கென 500 விசைத் தெளிப்பான்களையும் அரசு வாங்கும். தரமான வித்துக்கள் வழங்குவதன் முக்கியத்துவத்தையும், அவற்றை வழங்குவதில் தனிப்பட்ட வணிகர்கள் காட்டும் அக்கறையையும் கருதி, அரசு வித்துச் சான்றளிக்கும் திட்ட (Seed Certification Scheme) மொன்றைத் தொடங்கக் கருதுகின்றது. இறுதியாக ஏறக்குறைய 30 லட்சம் ரூபாய் செலவாகிற இத் திட்டத்திற்கு 1969–70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 3 லட்சம் ரூபாய்க்குச் சற்று அதிகமாகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கோவையில் தரமான வித்துக்களைத் தயாரிப்பதற்கேற்ற கருவிகளை வடிவமைத்து உற்பத்தி செய்வதற்கான ஒரு திட்டத்திற்கு ஏறத்தாழ 12 லட்சம் ரூபாய்ச் செலவில் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

18. நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் விரைவினை வருகிற ஆண்டில் உயர்த்துவதற்கென 4·5 கோடி ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. 250 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கத்துடன் பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டமும், 80 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கத்துடன் சித்தாறு-பட்டணங்கால் திட்டமும் மேலும் முன்னேற்றமடைவது ஒருபுறமிருக்க, அடுத்த நிதியாண்டில் மணிமுத்தா நதித் திட்டமும் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டுவிடும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இராம நதி, கடானு திட்டங்களுக்கு மொத்தம் 60 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் தண்டரை திட்டம் நான்காம் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் நந்தன் வாய்க்கால்களைப் புதுப்பிக்கும் திட்டம், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பிள்ளை வாய்க்கால் திட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வைப்பாற்றுக்குக் குறுக்கே அணை கட்டும் திட்டம், தருமபுரி மாவட்டத்தில் தொட்டஹல்லா திட்டம் ஆகிய இப் புதிய திட்டங்கள் குறித்து முன்னோடி பாசனம்.

வேலைகளை மேற்கொள்ளவும் கருதப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டங்கள், , திட்ட ஆணைக் குழுவின் முறையான தொழில்நுட்ப ஒப்பளிப்பைப் பெற்றபின்னர் நிறை வேற்றப்படும். இப் புதிய திட்டங்கள் பற்றாக்குறைப் பகுதிகளில் துயர் தணிப்பு அளிக்கவே பயன்படும். இவற்றால் பாசனம் பெறும் பகுதி மொத்தத்தில் எவ்வகையிலும் பெருமளவுக்கு அதிகரித்துவிடாது. ஆகவேதான், நமது பழைய பாசன ஏற்பாடுகளிலுள்ள நீர்வளத்தைச் செவ்விய முறையில் பயன்படுத்துவதற் கான திட்டங்களில் நாம் சிறப்பாக நாட்டம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. எனவே, காவிரி, பெரியாறு, வைகை திட்டங்களைப் புதுப்பிப்பதற்கான பல பணிகள் நமது திட்டத்தில் இடம் பெறுகின்றன. நில அடிமட்ட நீர் வளங்களை ஆய்வதற்கான திட்டமும், ஐக்கிய நாடுகள் சிறப்பு நிதி உதவித் திட்டத்தின்கீழ் தொழில் நுட்ப உதவியுடன் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. இத் திட்டத்திற்காக வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 23 லட்ச ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

மீனளம். **19.** அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கையில், நீண்ட கடற்கரை வசதி பெற்றுள்ள நமது மாநிலம் போன்ற ஒரு மாநிலத்தில் மீனள வளர்ச்சியை விரைவு படுத்த வேண்டிய சிறப்பையும் நாம் கருத்தில் கொண் டுள்ளோம். அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் 175 விசைப் படகுகளைக் கட்டி வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இவை தவிர, மீனவர் கூட்டுறவுக் கூட்டமைப்புகள், வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகத்திடமிருந்து நிதி உதவி பெற்று, 275 விசைப் படகுகளைக் கட்டிச் செயல் படுத்துவதற்குரிய திட்டங்களும் வகுக்கப்பட்டு வரு கின்றன. இக் கழகம் சென்னையிலுள்ள கூட்டமைப்பின் வாயிலாக 50 விசைப் படகுகளைக் கட்டிமுடிப்பதற்கான ஒரு திட்டத்திற்கு ஏற்கெனவே ஒப்பளிப்பு வழங்கி யுள்ளது. மேலும் நான்கு இழு படகுகளைக் (Trawlers) கட்டி வழங்குவதற்காக, அரசு ஆணைகள் அனுப்பி யுள்ளதை இம் மன்றத்தினர் அறிவர். இப் படகுகள் 1969-ம் ஆண்டில் பெறப்படுமென்று எதிர்பார்க் கிறோம். விசைப் படகுகளின் எண்ணிக்கையைப்

பெருக்குவதற்கேற்ப அப் படகுகள் கரை சேரவும் தங்கவும் வேண்டிய வசதிகளைப் பெருக்குவதும் அவசிய மாகும். இத்தகைய வசதிகள் ஏற்கனவே கடலூரி லும், நாகப்பட்டினத்திலும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மண்டபத்திலும், இராமேசுவரத்திலும் ஓடத்துறைகள் கட்டும் பணிக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டு அப்பணி விரைவில் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கிறது. சென்னை யிலும், தூத்துக்குடியிலும் 6·2 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் இரண்டு பெரிய துறைமுகங்களைக் கட்டுவதற்கு இந்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளதை அறிய இம் மன்றம் மகிழ்ச்சியுறுமென்று நினைக்கின்றேன். இவை குறித்த கட்டிட வேலைகள் மிக அண்மையிலேயே மேற்கொள்ளப் படுமென எதிர்பார்க்கின்றோம். நமது மாநிலத்தில் உள்ள மீனளத் திறனைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காகத் தனியார் துறைத் தொழில் முனைவர்கள் இப்போது மிகுந்த ஆர்வங்காட்டி வருகிறார்களென்பதை அறிய நமக்கு ஊக்கமேற்படுகிறது. எண்ணூரிலுள்ள அரசு உறைபனித் தொழிற்சாலையின் குத்தகைக்காரர், அமெரிக்காவிற்கும், ஜப்பானுக்கும் இறால் மீன்களை ஏற்றுமதி செய்யத் தொடங்கியுள்ளார். இது நமது மாநில மீன் ஏற்றுமதி வாணிபத்தின் தொடக்கத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

20. விலங்கின வளர்ச்சித் துறைப் பணிகளும் வருகிற ஆண்டில் பெருமளவில் விரிவாக்கப்படும். பற்பல கிராமங்களில் 35 கால்நடை மருந்தகங்களை நிறுவு வதற்கு இத் திட்டம் வகை செய்கிறது. பால் மிகுதி யாகக் கிட்டும் சென்னை, கோவை, மதுரை ஆகிய பகுதிகளில் கால்நடைகளை முனைப்பாக வளர்க்கும் திட்டம் ஒன்றிற்கு அடுத்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 9 லட்சம் ரூபாய் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் செய்து விரிவாக்கப்படும். கோழியின வளர்ச்சி நிலையங் களை விரிவுபடுத்துவதற்காகவும் 14 லட்ச ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. இத் துறையின் பற்பல ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் மூன்றாம் திட்டக் காலத்திலும், ஆண்டுத் திட்டக் காலங்களிலும் ஓரளவுக்குப் விலங்கின வளர்ச்சி.

புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டன. நான்காம் திட்டத்தில் 75 லட்ச ரூபாய் வகை செய்வதன் வாயிலாக இக் குறை நிறைவாக்கப்படும்.

தொழில் வளர்ச்சி.

21. வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கம் முக்கியமானதாயிருப்பினும், நமது வளர்ச்சி நெறி முழுவதும் அது ஒன்றுகவே அமைய இயலாது. மக்கள் தொகை அடர்ந்து பெருகி, கற்றோரிடையே வேலை வாய்ப்பற்ற நிலை மலிந்துள்ள நமது மாநிலம் போன்ற ஒரு மாநிலத்தில் பெருந் தொழில்கள், சிறு தொழில்கள் ஆகிய இவ்விரண்டையும் ஒருங்கே வளர்ப்பது இன்றியமையாததாகும். ஆனால், நான்காம் திட்டத்தை இறுதி செய்வதில் கால நீட்டம் ஏற்படுவதாலும், கடந்த மூன்றுண்டுகளில் சொற்பக் குறிக்கோள்களையும், முதலீடுகளையும் கொண்ட ஆண்டுத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் நமது தேசீயப் பொருளாதாரம் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்ததாலும், மொத்தமாக நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி மந்த நிலை அடைந்ததை அனைவரும் அறிவர். இவை தவிர, மத்திய அரசும், மாநில அரசுமே முதலீடு செய்கிற திட்டங்களின் விரைவு குறைக்கப்பட்டதால், பற்பல தொழில்களில் உற்பத்தித் திறன்கள் அவற்றின் முழு அளவிற்குப் பயன்படுத்தப்படாத நிலை உருவாகியதை நாம் அறிவோம். இச் சூழல்களில் தேசீயத் திட்டத்தில் கடந்த இரு ஆண்டுகளில் தொழில்களை விரிவுபடுத்துவதை விட நிலைப்படுத்துவதிலேயே அதிக நாட்டம் செலுத்தப்பட்டது. குறிப்பாக, இம் மாநிலத்தின் முதன்மைத் தொழிலாக இன்னும் தொடர்ந்து வருகிற பஞ்சாலைத் தொழில், மிக நெருக்கடியான நிலையிலுள்ளது. எனவே, மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளை மீண்டும் திறப்பதிலும், பொதுவாக இத் தொழில் தனது உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு நிலையான விற்பனை வாய்ப்புக்களை மீண்டும் பெறுவதற்கான நிலைமைகளைத் தோற்றுவிப்பதிலும் அரசு சிறப்பான நாட்டம் செலுத்தி வந்துள்ளது. தனியார் துறையிலிருந்து எடுத்துக்கொண்ட பஞ்சாலைகளைப் புதுப்பிப்பதிலும், நிர்வகிப்பதிலும் நாட்டம் செலுத்துவதற்கென்று மாநிலப் பஞ்சாலைக் கழகம் ஒன்றை நிறுவுவது

குறித்து அரசு முடிவு செய்துள்ளதை இம் மன்றத்தினர் அறிவர். 1969—70-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் மாநிலப் பஞ்சாலைக் கழகத்திற்கு உதவி அளிப்பதற்காக 15 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இக் கழகம் தேசியப் பஞ்சாலைக் கழகத்திடமிருந்தும் கடன் நிறுவனங்களிடமிருந்தும் கணிசமான அளவிற்கு உதவி பெற இயலும். ஆனால், பருத்தி நூலுக்குரிய ஆயத் தீர்வைகள் பெருமளவிற்குக் குறைக்கப்பட்டால்தான் இத் தொழில் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்குத் துயர் தணிப்பினைப் பெற முடியும்.

22. நான்காம் திட்டத்தில் இம் மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சி விரைவு, பெரிய திட்டங்களில் மத்திய அரசு செய்யும் முதலீடுகளையும், தனியார் துறையில் செய்யப் படும் முதலீடுகளையும் பெருமளவிற்குப் பொறுத்திருக்குமேயன்றி மாநிலத் திட்டத்தில் நாம் செய்யும் நிதி ஒதுக்கத்தை மட்டும் பொறுத்து அமையாது. நான்காம் திட்டத்தில் தொழில் துறையில் மத்திய அரசின் திட்டங்கள் இன்னும் முடிவு செய்யப்படாத நிலையிலேயே உள்ளன. மத்திய அரசு இத் திட்டங்களில் ஏற்கெனவே ஏற்றுள்ள பொறுப்புகள், இப்போது முடிவுறும் நிலையிலுள்ள சென்னைப் பாறை எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை (Madras Refineries), சென்னை உரத் தொழிற்சாலை போன்ற சில பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றி முடிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. இவற்றில் எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை விரைவில் உற்பத்தியைத் தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை உற்பத்தியைத் தொடங்கியவுடன் அப் பகுதியில் பாறை எண்ணெய்—ரசாயனத் தொழில்கள் நிறுவுவதற்கான வாய்ப்புகள் பெரிதும் மேம்பாடு அடையும். நமது மாநிலத்திலுள்ள தனியார் துறைத் தொழில் முனைவர்கள், அரசு ஏற்கனவே தொடங்கி வைத்துள்ள வல்லுநர்க் குழு ஆய்வின் முடிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்வார்களென நாம் நம்புகிறோம். குறிப்பாக, உள்நாட்டில்

கிடைக்கும் மூலப்பொருள்களைக் கொண்டு சிறப்பான மருந்துகள், மருந்து தயாரிப்பதற்குரிய பொருள்கள் இவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்காக இம்பீரியல் கெமிக்கல்ஸ் இந்தியா (பிரைவேட்) லிமிடெட் என்கிற நிறுவனம் கருதியுள்ளது என்பதை அறிய இம் மன்றம் களிப்படையுமென நம்புகின்றேன். இதற்கென இந்திய அரசு உரிமம் வழங்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதைப் போலவே, பிலிப்ஸ் இந்தியா என்கிற நிறுவனம் சிறிதே மின்கடத்திக் கருவிகள் (Semi conductor devices) ஒருங்கிணைந்த மின் ஓட்டக் கருவிகள் (Integrated circuits) போன்ற மின் அணுத் துணைக் கருவிகளை (Electronic components) உற்பத்தி செய்வதற்காக மொத்தம் 1·5 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பொறிகளைக் கொண்ட தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கு இந்திய அரசுக்கு உரிமம் வழங்கும்படி விண்ணப்பம் செய்துள்ளது.

23. அரசுத் துறையில் பெரிய தொழிற் பிரிவுகளை நிறுவுவதற்கு, தமிழ் நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் தொடர்ந்து மாநில அரசின் முக்கிய கருவியாகப் பணியாற்றி வரும். இக் கழகம் ஆலங்குளத்தில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஒன்றையும், அரக்கோணத்தில் தொடர் வார்ப்படத் தொழிற்சாலை ஒன்றையும் நிறுவுவதற்கான திட்டங்களை விரைந்து செயல்படுத்துவதற்கு இயலும் வகையில், 1969–70-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 2·80 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை அடுத்த நிதி ஆண்டின் நடுவில் கட்டி முடிக்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தனியார் துறையில் குறிப்பான திட்டங்களுக்குப் பங்கு மூலதனத்திற்குத் தொகை செலுத்துதல், வணிக வங்கிகளிடமிருந்து பெற்ற கடன்களுக்கு ஒப்புறுதி வழங்குதல் போன்ற வடிவங்களில் உதவியளிக்கும் வகையில், இக் கழகத்தின் பணிவாய்ப்பு அண்மையில் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. தூத்துக்குடியில் உரத் தொழிற்சாலை ஒன்றைத் தனியார், பொதுத் துறை இரண்டும் இணைந்த கூட்டுத் துறைத் திட்டமாகச் செயல்படுத்தவும் இக் கழகம் முற்பட்டுள்ளது. இதற்கென்று நான்காம் திட்டத்தில் 150 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

24. கஞ்சமலை இரும்புக் கனிகளையும், நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு சேலத்தில் உருக்காலை ஒன்றை நிறுவ இயலுமென்று பற்பல தொழில் நுட்ப-பொருளாதார ஆய்வுகளின் மூலமும், புலனாய்வுகளின் வாயிலாகவும் உறுதிப்படுத்தப் பட்டுள்ளபோதிலும், இந்திய அரசு இத் திட்டத்தைத் தொடங்கி வைக்க முன்வராதது வருத்தத்திற்குரிய வொன்றாகும். சேலம் இரும்புக் கனிகளை வெட்டி எடுக்கும் பணியை இனியும் ஒத்திப் போடக்கூடாதென்று மாநில அரசு கருதுகின்றது. எனவே, கஞ்சமலையிலுள்ள கனி வளங்களை வெட்டி எடுக்கவும் அயச் செறிவுருள் தொழிற்சாலை (Concentration and pelletisation) ஒன்றை நிறுவவும் ஒல்லும் வகையில் மாநிலத் திட்டத்தில் அரசு 10 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளது. இவ்வாறு உருவாக்கப் படும் வசதிகள் நாளடைவில் நிறுவப்படவிருக்கும் உருக்காலையுடன் இணைக்கப்படும். 1969–70-ம் ஆண்டில் இத் திட்டப் பணியைத் தொடங்கி வைப்பதற்காக 51 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிய இப்பேரவை களிபேருவகை எய்து மென நம்புகின்றேன். நமது மக்களின் நெஞ்சகத்தே நெடுநாளாக அரும்பி நின்ற இவ்வேணவா பூத்து மலர் வதற்கேற்ற வைகறைபோல் அமைந்துள்ள இந்நிதி ஒதுக்கம் தமிழ் நாட்டின் பொருளாதார வரலாற்றில் ஓர் ஒளி மிகுந்த திருப்பமாகும் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை. சேலம் உருக்காலை.

25. பட்டுத் தொழில் வளர்ச்சி, கைவினைத் தொழில்கள் வளர்ச்சி குறித்த திட்டங்கள் பெரிதும் விரிவடைந்திருப்பது ஒருபுறமிருக்க, அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் தொழிற் பேட்டைகள், மேம்பாடு செய்யப் பட்டுள்ள மனைகளை ஒதுக்குதல், சிறிய தொழிற் பிரிவுகள் இவை குறித்த பல திட்டங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. நிதி நிலைக் குறிப்பில் பகுதி III-ல் இத் திட்டங்களின் பட்டியலைக் காணுமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

26. சிறு தொழில்கள் துறையில் பல தொழிற் பிரிவுகள் வளர்க்கப்பட்டிருப்பதையடுத்து, அத் தொழிற் பிரிவுகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்கான வசதிகளைப் பெருக்குவதும் அவசிய மாகும். இந்த நோக்கில் சென்னையில் சிறு தொழில் வணிகப் பொருட்காட்சிச் சாலை ஒன்றையும், புது டில்லியில் மாநில விற்பனைப் பெரு நிலையம் (State Emporium) ஒன்றையும் நிறுவுவதற்காக வகை செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கத்தை இப்பேரவை வரவேற்குமென நினைக் கின்றேன். இறுதியாக 18 லட்ச ரூபாய் முதலீடு செய்ய வேண்டியுள்ள இவ்விரு திட்டங்களுக்கும் 1969–70-ம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 7 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மின்சாரத் திட்டங்கள்.

27. மின் உற்பத்தி, மின்சாரம் அனுப்பல் குறித்த திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் விரைவு செவ்வனம் காக்கப்பட்டுள்ளது. நடப்பாண்டில் திருத்த மதிப்பீடு களில் மின்சாரத் திட்டங்களுக்கான முதலீடு, முதற்கண் வகை செய்திருந்த 32·17 கோடி ரூபாய்க்கு மாறாக, 40·31 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. நமது மின்சார இணைப்பு, தொழில் துறை, வேளாண்மைத் துறைகளிலுள்ள பயன் துய்ப்போர் தேவைகளனைத்தை யும் ஈடு செய்யும் அளவிற்குப் போதிய வன்மையை இப்போது பெற்றுள்ளது. 1969–70-ல் அவ்விணைப்பில் 305 மெகவாட் கூடுதல் மின் உற்பத்தித் திறன் சேர்க்கப் படும். இன்றைய நிலையில், மின்சார வாரியம் பின் வரும் கூடுதல் பிரிவுகளை 1969–70-ல் உற்பத்தியைத் தொடங்குவதற்காக இயக்க முடியுமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது :—

(1) எண்ணூரில் ஒவ்வொன்றும் 60 மெகவாட் திறனுள்ள முதல், இரண்டாம் பிரிவுகள் ;

(2) ஆழியாறு மின் நிலையத்தில் 60 மெகவாட் பிரிவு ;

(3) சோலையாறு மின் நிலையம் 2-ல் 25 மெகவாட் பிரிவு ;

(4) கோதையாறு மின் நிலையம் 1-ல் 60 மெகவாட் பிரிவு ;

(5) கோதையாறு மின் நிலையம் 2-ல் 40 மெகவாட் பிரிவு ;

இவை தவிர, அடுத்த நிதியாண்டின் இறுதிக்குள், நெய்வேலியில் 200 மெகவாட் அனல் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் கூடுதல் பிரிவொன்று செயல்படத் தொடங்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே, 1969—70-ம் ஆண்டின் இறுதிக்குள் சென்னை மின்சார இணைப்பின் நிறுவிய மொத்தத் திறன் 1,475 மெகவாட்டாக இருக்கும். மூன்றும் திட்ட இறுதியில், இது நெய்வேலி நீங்கலாக, 1,070 மெகவாட்டாகவே இருந்தது. மின்சாரத் தேவைபற்றிய முன்மதிப்பீடுகளை ஒட்டி, சில புதிய திட்டங்களின் மீது நடவடிக்கை தொடங்குவது அவசியமாகும். நடப்பாண்டில் பாண்டியாறு-புன்னப்புழா திட்டம் குறித்த முன்னோடிப் பணிகள் ஏற்கெனவே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வருகிற ஆண்டில் இத்திட்ட நிறைவேற்றம் மேலும் விரைவு படுத்தப்பட்டு, இத்திட்டம் முழுவதும் நான்காம் திட்டக் கால அளவிலேயே முடிக்கப்படும். பைகாரா திட்டத்தில் மின் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குவதற்காக நடுவட்டம் கிளைத் திட்டம் குறித்த வேலையும் மேற்கொள்ளப்படும். மின்சார வாரியம், விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்கான திட்டங்களைத் தணியா ஊக்கத்துடன் நிறைவேற்றி வரும். 50,000 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்கிற குறிக்கோள் அளவு முடிவு செய்யப்பட்டு அதற்கேற்ப 12·50 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்ய வேண்டியுள்ள இவ்வேலைத் திட்டத்திற்கு அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் 8·75 கோடி ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. எஞ்சிய 3·75 கோடி ரூபாய் நிறுவனங்களிடமிருந்து பெறப்படும். அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில், மின்சார வளர்ச்சிக்காக வகை செய்துள்ள மொத்த நிதி ஒதுக்கம் 36·88 கோடி ரூபாய் ஆகும்.

நிறுவனங்களிடமிருந்து பெறப்படும் தொகைகள் உட்பட, மின்சார வாரியம் 40·63 கோடி ரூபாய் அளவிலான மூலதனத் திட்டமொன்றை நிறைவேற்றும்.

சாலைப் போக்குவரத்து.

28. திட்டத்தில் சாலைகள் குறித்த பற்பல பணிகளுக்காக 181 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதால், சாலைப் போக்குவரத்து மேம்பாட்டில் நமது தற்போதைய வளர்ச்சி வீதத்தை நாம் சற்று உயர்த்த முடியும். இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பில் உள்ள 300 மைல் பேருந்து வழித்தடங்களை அரசு மேற்கொண்டு பேணி வரக் கருதுகிறது. இதனுல் இடர்ப்பாடான அவைகளின் நிதி நிலைக்குத் துயர் தணிப்பு ஏற்படுவதுடன், தங்கள் குறைந்த நிதி வாயில்களைக் கொண்டே அதிக முக்கியத்துவம் இல்லாத ஏனைய சாலைகளைப் பேணி வர அவற்றிற்கு இயலும். பேருந்து வழித்தடங்களை நாட்டுடைமையாக்குவது பற்றிய அரசின் கொள்கையும் குறித்தாங்கு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. மாநிலப் போக்குவரத்துப் பணிகள் குறித்த மூலதன முதலீடுகளுக்காக 155·58 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதைக் கொண்டு ஏனையவற்ருேடு கூட, 64 பேருந்து வழித் தடங்களைத் திட்டமிட்டபடி நாட்டுடைமையாக்க இயலும். சென்னை மாநகரில் சாலைகள் மேம்பாட்டிற்காகவும், மேம்பாலங்கள் கட்டுவதற்காகவும் வருகிற ஆண்டில் சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு வழங்கப்படும் கடன்கள், மானியங்கள் வகையில் 31·5 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குச் சிறப்பு உதவி அளிக்கப்படும்.

கல்வி.

29. உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திறனுள்ள திட்டங்கள் முக்கியமானவையென அரசு உணர்ந்துள்ளபோதிலும், சமூகப் பணிகளே சாதாரண மனிதனுக்குப் பொருள் பொதிந்த பணிகளாகத் தோற்றுமாதலால், அப்பணிகளைப் புறக்கணிக்க இயலாது. குறிப்பாக, கல்விக்கான வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்துவது, பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் போக்குவதிலும், நமது மக்கள் தொகையினரில் சமூக, பொருளாதார நிலைகளில் பின்தங்கிய பிரிவினர்கள் முன்னேறுவதற்கான

வாய்ப்புக்களை அளிப்பதிலும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். நமது முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் தமது முதல் வரவு-செலவுத் திட்டத்திலேயே சில வருவாய் வரம்புகளுக்குள், புகுமுக வகுப்பளவில் மாணவர் அனைவருக்கும் இலவசக் கல்வி அளிப்பதற்கான வகை செய்திருந்தார் என்பதை இம் மாமன்றம் நினைவுகூரும். அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட சாதியினர், பின் தங்கிய வகுப்பினர் ஆகிய வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2,000 ரூபாயும், பிற வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்கு 1,500 ரூபாயும் வருவாய் வரம்புகளாக நடைமுறையில் உள்ளன. இதையடுத்து, அரசிதழ் பதிவிலா அலுவலர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் இவர்களோடு ஒப்பிடும் தரத்திலுள்ள உள்ளாட்சி அலுவலர்கள், ஆசிரியர்கள் முதலியோரின் பிள்ளைகளுக்கும் புகுமுக வகுப்பில் சம்பளம் கட்டுவதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. அண்ணாவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றும் இன்றைய அரசு சாதி, சமயம், இனம், வருவாய் முதலிய வேறுபாடுகள் ஏதுமின்றி எல்லா மாணவர்களும் புகுமுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி பெறும் வகையில் படிப்புச் சம்பளம் கட்டுவதினின்றும் விலக்களிக்க முடிவு செய்துள்ளது என்பதையறிய இம் மாமன்றம் இறும்பூதடையுமென்று நம்புகின்றேன்.

30. இங்ஙனம், கல்விக்கு அளித்து வந்துள்ள முக்கியத்துவ நிலை அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்திலும் தொடர்ந்து நீடிக்கும். பொறுப்பேற்கப்பட்ட செலவினம் உட்பட, பொதுக் கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வி இவற்றிற்காக வகை செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கம் 65·39 கோடி ரூபாய் அளவில் நிற்கும். இது மாநில வரவினங்களில் 24 சத விகிதமாகும். இத்துறைக்காக ஆண்டுத் திட்டத்தில், 6—11, 11—14, 14—17 வயதுத் தொகுதிகளில் பள்ளிகளில் சேரும் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கைக்கு இணங்க, மொத்தம் 7,900 ஆசிரியர்களை வேலையில் அமர்த்துவதற்காக வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக 75 லட்சம் ரூபாயும் ஆய்வுக்கூடக் கருவிகளுக்காக 39 லட்சம் ரூபாயும்

ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்து, கல்வியின் தரத்தை மேனிலை செய்ய வேண்டிய தேவையும் கருத்தில் கொள் ளப்பட்டிருக்கிறது என்பது புலனாகும். கடந்த சில ஆண்டுகளில் இடைநிலைக் கல்வித் துறை பெருமளவில் விரிவடைந்திருப்பதால், கல்லூரிகளில் சேருவதற்கான நெருக்கடி பெருகியுள்ளது. புதிய கல்லூரிகளைத் திறப் பதன் வாயிலாகவும், ஏற்கெனவே உள்ள கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்க்கும் திறனளவை விரிவுபடுத்து வதன் வாயிலாகவும், அரசு ஓரளவுக்கு இத் தேவையை நிறைவேற்ற முயன்றுள்ளது. 1969—70 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், 4 புதிய அரசுக் கல்லூரிகளைத் திறப்பதற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. திருப்பூர், விருத்தாசலம், தஞ்சாவூர், மாயூரம், நாமக்கல், ராசிபுரம், விழுப்புரம், வாலாஜாபேட்டை ஆகிய இடங்களிலுள்ள கல்லூரி களில் பட்டப்படிப்பு வகுப்புக்களைத் திறப்பதற்கும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சேலத்திலும், கோவையிலு முள்ள அரசுக் கலைக் கல்லூரிகளிலும், திருச்சிராப்பள்ளி யிலுள்ள ஈ. வே. ரா. கல்லூரியிலும் பட்ட மேற் படிப்பு வகுப்புக்களைத் திறக்கும் கருத்துள்ளது. கல்லூரிகளுக்குரிய கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்காக 46·25 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கான கட்டிடங்களுக்காக 1969—70 ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளில் 20 லட்சம் ரூபாய் வகை செய்யப்பட்டிருப்பதால், இப் பணி யில் பெருமளவிற்கு முன்னேற்றம் காண இயலும்.

31. நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி விரைவு மந்தநிலை அடைந்திருப்பதைக் கருத்தில்கொண்டு, திட்ட ஆணைக் குழு தகுதிப்பட்டய (Diploma) நிலையிலும், பட்டப் படிப்பு நிலையிலும் புதிய தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களைத் திறக்க வேண்டாமென்று மாநிலங்களுக்கு அறிவுரை அளித்துள்ளது. எனவே, தற்போதுள்ள தொழில்நுட்பக் கல்வி நிலையங்களை நிலைப்படுத்தி மேம்பாடு செய்வதிலும், தொழில்துறையின் உண்மை யான தேவைகளையொட்டித் தற்போதைய படிப்புப் பிரிவுகளைப் பல்வகைப்படுத்துவதிலும் மாநில அரசின் நான்காம் திட்டத்தில் நாட்டம் செலுத்தப்படும்.

அவ்வாறிருப்பினும், கிண்டியிலுள்ள பொறியியற் கல்லூரியில் மாணவர்கள் சேருவதில் நிலவிய நெரிசலைக் கருதி, மத்தியத் தொழிற் பள்ளியின் எல்லைகளுக்குள் பொறியியற் கல்லூரிக்காகப் "புறநிலையமொன்றைத்" (Off Centre Campus) தொடங்கும் கருத்துள்ளது.

32. அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்காகப் போதிய அளவு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. 1968–69-ம் ஆண்டில் உதவிச் சம்பளங்கள் போன்ற பற்பல திட்டங்களின்மீது ஏற்பட்ட செலவின அளவு வரையில் இப்போது பொறுப்பேற்கப்பட்ட செலவினமாக உள்ளது. இது திட்டத்தின்பாற்படாத செலவினமாகக் கருதப்பட்டு, இச் செலவின அளவிற்குமேல் காணப்படும் உயர்வு மட்டும் 1969–70-ம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்குகின்ற புதிய திட்டத்தின் பகுதியாக அமையும். இதன் காரணமாகவே, நடப்பு ஆண்டிற்கான 166·32 லட்ச ரூபாய் முதலீட்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, 1969–70-ல் வகை செய்யப்பட்டுள்ள திட்ட முதலீடான 100·77 லட்ச ரூபாய், அளவில் குறைந்திருப்பது போலத் தோன்றலாம். ஆகவே பொறுப்பேற்கப்பட்ட செலவினத்தையும், திட்டச் செலவினத்தையும் ஒன்று சேர்த்தால்தான் இத் துறையில் நிறைவேற்றக் கருதியுள்ள வளர்ச்சித் திட்டங்களின் அளவைச் சரிவர முடிவுசெய்ய இயலும். அவ்வாறு முடிவு செய்யும்போது, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்கான மொத்தச் செலவினம் 1968–69-ம் ஆண்டுக்குரிய திருத்த மதிப்பீடுகளில் கண்டுள்ள 642·29 லட்சம் ரூபாயிலிருந்து, 1969–70-ல் 696·92 லட்சம் ரூபாய்க்கு உயர்ந்திருப்பது புலனாகும். பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்.

33. மருத்துவ உதவி, பொதுச் சுகாதாரம் போன்ற துறைகளில் மக்களின் தேவைகள் அரசின் வசமுள்ள நிதி வாயில்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது மிக அதிகமானவை என்பது வெள்ளிடைமலை. அவ்வாறிருப்பினும், நிதி நிலைக் குறிப்பின் பகுதி III-ல் கண்டுள்ள புதிய திட்டங்களின் விவரங்கள் அடங்கிய நீண்ட பொதுச் சுகாதாரம்.

பட்டியல் இத் துறையில் கட்டிடங்கள், பணியாளர்கள், வளர்ச்சிப் பணிகள் குறித்த தேவைகளை இயன்ற அளவுக்கு நிறைவேற்ற அரசு முற்பட்டுள்ளதென்பதை எடுத்துக்காட்டும். உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், மேட்டுப்பாளையம், புதுக்கோட்டை, விருத்தாசலம், திண்டுக்கல் முதலிய இடங்களில் புதிய கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும், மருத்துவ மனைகளுக்குப் பிற மேம்பாடுகளைச் செய்வதற்கும் வகை காணப்பட்டுள்ளதைப்பற்றிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டும். மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகள் ஐந்தில், சித்த மருத்துவப் பிரிவுகள் திறக்கப்படுவதற்கும் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

34. பொருளாதாரத் திட்டங்களின் பயன்களை மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் அரித்துவிடாதபடி உறுதிப்படுத்துவது இன்றியமையாததாகும். எனவே, நமது திட்டங்களில் குடும்ப நலப் பணிகளுக்கு மிக முதன்மையான இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. குடும்ப நலனுக்குத் தொடர்பான திட்டங்களுக்காக ஆண்டுத் திட்டத்தில் 206·09 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்காக மாநிலத் திட்டத்திற்குரிய உதவி வரம்பிற்குப் புறம்பாக, 198·59 லட்ச ரூபாய் மத்திய உதவியாகப் பெறப்படும்.

நீர் வழங்கல், வடிகால் திட்டங்கள்.

35. நடப்பாண்டில் நீர் வழங்கல், வடிகால் திட்டங்களுக்காக ஆகும் செலவின அளவு அதே நிலையில் தொடர்ந்து பேணி வரப்படும். ஆயினும், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகைகள் உட்பட, கிராம நீர் வழங்கும் திட்டங்களுக்கு வகை செய்துள்ள நிதி ஒதுக்கம் 1968–69-ல் 106·72 லட்ச ரூபாயிலிருந்து 1969–70-ல் 112·57 லட்ச ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்திற்குத் தொடர்பான நீர் வழங்கல், வடிகால் திட்டங்களுக்கு 2 கோடி ரூபாய் அளவில் செலவாகுமெனக் கருதப்படுகிறது. இதில் 1 கோடி ரூபாயை மாநகராட்சி மன்றம், தான் திரட்டவிருக்கும்

வெளிச் சந்தைக் கடனிலிருந்து ஏற்குமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. எஞ்சிய தொகையை மாநில அரசு அதன் திட்டப் பகுதியாக ஏற்றுக்கொள்ளும். இது தவிர, வீராணம் நீர் வழங்கும் திட்டத்திற்காக 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் விரைவினையொட்டி இந்த நிதி ஒதுக்கத்தைப் பின்னர் உயர்த்த வேண்டியிருக்கலாம். இப்போதைய வளர்ச்சிப் போக்கினையும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கத்தினையும் கருதி, திருவொற்றியூர், காஞ்சி புரம், திருத்தணி, திருவள்ளூர், அரக்கோணம், திருவண்ணாமலை, புதுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களுக்கான நீர் வழங்கல் திட்டங்களும், சிதம்பரம், மன்னார்குடி ஆகிய இடங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டுவரும் வடிகால் திட்டங்களும் 1969–70-ல் முற்றுப்பெறுமென எதிர்ப் பார்க்கப்படுகிறது.

36. வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளிலிருந்து வடிவம் பெறுகின்ற அடுத்த ஆண்டுத் திட்டம் 87·20 கோடி ரூபாய் அளவில் நிற்கும். நடப்பு ஆண்டிற்கான திட்ட முதலீட்டிலிருந்து 15 கோடி ரூபாய் பொறுப்பேற்கப்பட்ட செலவினமாகக் கருதப் பட்டு, திட்டக் கணக்கிலிருந்து திட்டத்தின்பாற்படாத கணக்கிற்கு மாற்றப்படும். இதைக் கருத்தில் கொண்டால், நமது மாநிலப் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கான பற்பல துறைகளின் பணிகள் நிறைவேற்றப்படும் விரைவு, அடுத்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் மேலும் உயர வழி கோலப்பட்டிருப்பதைத் தெள்ளிதின் அறியலாம். திட்டத்தின் முதலாண்டில் நமது வளர்ச்சிப் பணி களைப் பற்றிச் சரிவர மதிப்பீடு செய்வதற்காக, நில அடைமான வங்கிகள் வாயிலாகவும் வேளாண்மை சார்ந்த தொழில்கள் கழகத்தின் வாயிலாகவும் கிடைக் கும்படிச் செய்துள்ள தொகைகளையும் இம் மன்றம் கணக்கில் கொள்ளவேண்டும். நமது மக்களின் தேவைகள் பலப் பல. இந்தத் தேவைகளை முந்திய ஆண்டுகளைவிட மேலும் முழு அளவில் நிறைவு செய்யும் வகையில்

நான்காம் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கு நமது நிர்வாக அமைப்பு முற்றிலும் ஆயத்தமாய் உள்ளது. மக்களின் நலன்களைப் பெருக்கும் மாபெரும் பொறுப்பில் தோள் கொடுத்து நம்முடன் இணைந்து துணை நிற்க வேண்டிய மத்திய அரசு, நமது முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு நல்கி போதிய நிதி உதவி அளிக்க வேண்டியது அதன் கடமையாகும். இந்த வேண்டுகோளை இம் மன்றத்தின் எல்லாப் பிரிவினரும் ஆதரித்து, அரசுக்கும், அதன் பல்வேறு துறைகளுக்கும் மாநிலப் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெருக்குவதில் தங்குதடையற்ற ஒத்துழைப்பை நல்குவார்கள் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை.

37. இவை கூறி, 1969–70-ம் ஆண்டிற்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை இப்பேரவை ஏற்குமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

சென்னை,
1969 மார்ச் திங்கள்
1-ம் நாள்.

கே. ஏ. மதியழகன்,
நிதி அமைச்சர்.